Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 2005 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 12 octombrie 1955

DE PE ÎNTINSUL PATRIEI

Instructorul comitetului raional

ÎN FAȚA ORGANIZAȚIEI noastre partidul a pus sarcina de a contribui la educarea comunistă a tineretului, de a-l mobiliza în lupta pentru construcția orînduirii socialiste, la înfăptuirea în viață a politicii și hotărîrilor partidului și guvernului, de a dezvolta la el trăsăturile moralei comuniste. Realizarea tuturor sarcinilor pe care partidul le-a pus în fața Uniunii Tineretului Muncitor nu este de conceput fără organizații de bază puternice, combative, strîns legate de masa tineretului. A face din fiecare organizație un detașament gata de luptă pentru cauza partidului, un bun colectiv de muncă, de educație — iată menirea activiștilor utemiști. In această activitate nobilă o mare răspundere o are instructorul comitetului raional — figură principală a activului utemist, care petrecînd cea mai mare parte a timpului în mijlocul tineretului asigură legătura permanentă, zilnică a comitetului raional cu organizațiile de bază.

Instructorul comitetului raional trebuie să poarte grija fiecărei organizații de bază. El trebuie să desfășoare cu fiecare organizație de bază o asemenea muncă, încît să facă din aceasta un colectiv strîns unit, care luptă în fiecare zi pentru aplicarea în viață a politicii partidului și guvernului nostru.

In fiecare uzină, în fiecare sat sînt posibilități nemăsurate pentru organizarea unor activități interesante, folositoare. Instructorul trebuie să ajute utemiștilor, activiștilor din organizațiile de bază, să vadă, să fructifice aceste posibilități. Această muncă cere multă conștiinciozitate, multă perseverență.

Experiența ne arată că nu putem antrena tineretul la o adevărată activitate, nu putem instrui secretarul sau pe membrii comitetului doar prin cîteva indicații date în fugă. Instructorul trebuie să rămînă în fiecare organizație atît cît este necesar să pună treburile la punct, să ajute pe tineri să se descurce, să muncească independent. Deplasarea instructorului trebuie să aibă ca rezultat îmbunătățirea activității organizației de bază.

Cu cîteva luni în urmă organizația U.T.M. din comuna Firiteaz era puțin numeroasă și însăși ființarea ei era consemnată doar pe hîrtie. Cînd s-a deplasat în această comună tovarășul Liviu Moț, instructorul comitetului raional U.T.M. Arad, a aflat că tinerii doreau să învețe cîntece noi, să joace în echipe de dansuri naționale dar n-aveau unde. La propunerea instructorului, comitetul organizației de bază a pus în discuția utemiștilor această problemă și a mobilizat tineretul să muncească voluntar la repararea căminului cultural. Totodată, tovarășul Moț a ajutat comitetul U.T.M. la crearea echipei de artiști amatori.

In timpul cît a petrecut în această comună a stat de vorbă cu numeroși tineri, le-a trezit interesul pentru activitatea de organizație. El a plecat din Firiteaz cu convingerea că comitetul U.T.M. de aici va continua și în lipsa lui activitatea pe care a început-o. Instructorul nu s-a înșelat. După ce s-au terminat lucrările la căminul cultural și-a început activitatea și echipa artistică. Cînd a venit din nou la Firiteaz, instructorul a aflat că utemiștii au lucrat sîrguincios la strîngerea recoltei, la căratul snopilor la batoză și că tot ei s-au ocupat de redactarea gazetei de perete la arie.

Deplasarea instructorului pe teren nu este încă totul. Se întîmplă adesea că o organizație este vizitată de mai mulți activiști dar deplasările acestora nu sînt nimănui de folos. Nu de mult, la plenara comitetului raional U.T.M. I. V. Stalin din București a fost discutată, printre altele și această problemă. Plenara a criticat cu asprime biroul comitetului raional pentru faptul că a transformat instructorii comitetului raional în simpli curieri — transmițători de directive, culegători de date. S-a ajuns pînă acolo ca un instructor să fie obligat să se deplaseze într-o zi în cîte 10—12 organizații de bază numai pentru culegerea unor date statistice. In asemenea condiții într-adevăr nu putea fi vorba de o muncă de conținut, nu putea fi vorba de un ajutor real acordat organizațiilor de bază. De aceea trebuie combătute deplasările așa-zis „operative", ca o practică dăunătoare, birocratică.

Faptul că instructorul raional răspunde de activitatea organizațiilor din sectorul său nu înseamnă că el trebuie să „tuteleze" aceste organizații, să se substituie secretarilor sau comitetelor U.T.M. Dimpotrivă, instructorul trebuie să stimuleze activitatea comitetelor organizațiilor de bază, să sprijine inițiativele lor. Mai mult, el trebuie să răspîndească experiența pozitivă a organizațiilor fruntașe și în celelalte organizații de bază, să generalizeze inițiativele în producție ale utemiștilor din industrie și agricultură.

De asemenea instructorul trebuie să controleze activitatea organizațiilor de bază, îndeplinirea sarcinilor, sezisînd lipsurile din activitatea acestora, luptînd pentru lichidarea lor. Controlul în muncă înseamnă în acelaș timp acordarea unui ajutor concret și eficace comitetului organizației de bază pentru îndeplinirea hotărîrilor și a sarcinilor ce-i stau în față.

O obligație directă a instructorului este creșterea și educarea politică a secretarilor organizațiilor de bază, a membrilor comitetelor, formarea din rîndul lor a unor activiști entuziaști și energici, luptători de nădejde pentru cauza partidului. Această muncă cere multă pricepere, mult tact pedagogic. Instructorul trebuie să cunoască capacitatea fiecărui secretar, lipsurile lui și să-l ajute în muncă, în învățătură. Controlarea activității secretarilor trebuie să se îmbine cu ajutorarea lor în munca practică, mai ales în munca cu oamenii, cu tineretul.

Munca de instructor presupune inițiativă, spirit creator, un înalt nivel politic și ideologic. Munca după șablon, superficialitatea sînt lanțuri care împiedică activitatea instructorului. De aceea el trebuie să învețe continuu, să studieze învățătura marxist-leninistă, să-și ridice nivelul politic și cultural; de aceste cunoștințe activistul nu se poate dispensa, îi sînt necesare ca aerul, ca apa. Nu întîmplător s-a arătat la recenta plenară a comitetului regional U.T.M. Craiova că una din cauzele activității slabe a multor activiști ai comitetelor raionale este aceea că au neglijat studiul politic, că nu și-au ridicat nivelul cultural și profesional.

Comitetele regionale, raionale și orășenești au o mare răspundere în creșterea și educarea instructorilor; ele trebuie să asigure studiul permanent al activului, ridicarea nivelului său politic și cultural. Bine procedează acele comitete raionale și orășenești care se îngrijesc de participarea întregului activ la diferite forme ale învățămîntului politic sau de stat, care organizează seminarii pentru instructori, schimburi de experiență etc.

Instructorul comitetului raional este un prieten, un educator al tineretului. El trebuie să se afle permanent în mijlocul tineretului în locurile unde muncește, se distrează și se odihnește. Acei instructori care ajută tineretul să înfăptuiască politica partidului, care se preocupă de nevoile lui sînt iubiți și stimați de tineret.

Munca instructorului raional nu este lipsită de greutăți. Dar înfruntînd greutățile, instructorul se călește, cîștigă experiență. Și merită să te lupți cu greutățile cînd știi că slujești cauza nobilă a partidului, cînd știi că munca ta este atît de necesară tineretului.

Primirea de către tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. R. a lui R. Dayal, trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Republicii India în R. P. R.

La 11 octombrie tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. a primit pe R. Dayal, trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Republicii India în R.P.R., care conduce delegația de specialiști și tehnicieni indieni care se află în țara noastră. Au fost de față tovarășii: Miron Constantinescu, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe și Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior. Audiența a decurs într-o atmosferă cordială.

Agerpres

Ședința Consiliului de conducere S. R. S. C.

La sediul Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii a avut loc luni dimineață o ședință a Consiliului de conducere S.R.S.C.

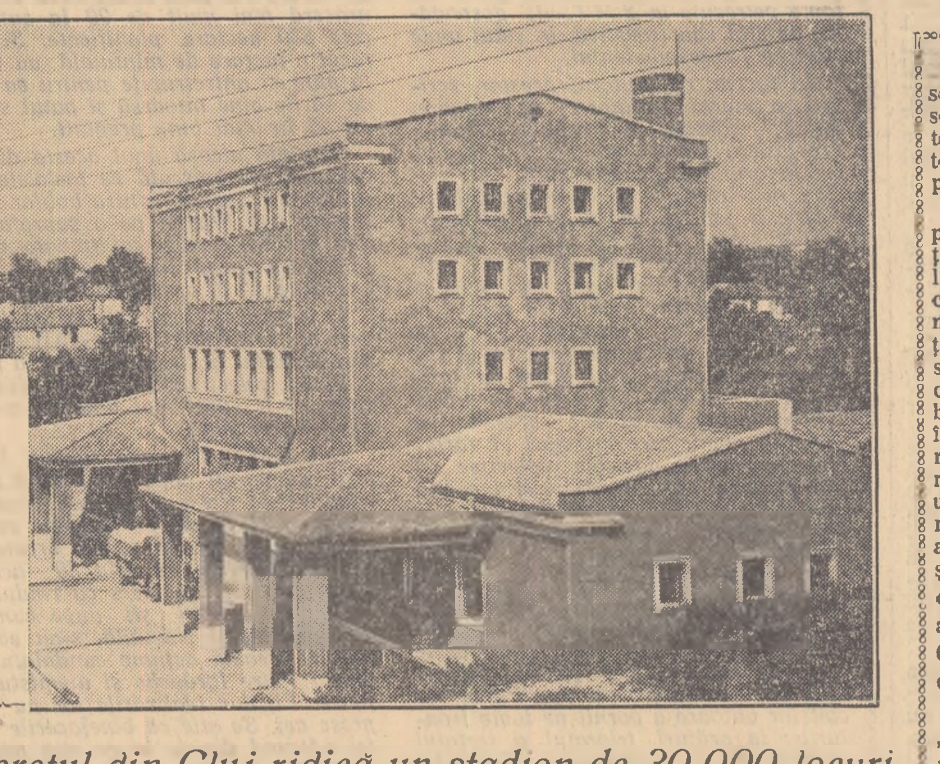
Ședința a fost deschisă de acad. Traian Săvulescu, președintele Consiliului de conducere S.R.S.C.

Tov. Eduard Mezincescu, vicepreședinte al consiliului de conducere S.R.S.C a prezentat darea de seamă asupra activității S.R.S.C. în perioada 1 ianuarie — 1 septembrie 1955 și planul de activitate al societății în perioada 1 octombrie 1955 — 1 iunie 1956.

Consiliul de conducere a aprobat planul de activitate al societății pe perioada 1 octombrie 1955 — 1 iunie 1956, stabilind că activitatea Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii va fi concentrată în această perioadă în direcția traducerii în viață a Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea propagandei prin conferințe și la activitatea S.R.S.C.

(Agerpres)

O fabrică modernă de pîine

Nu de mult, la Cernavodă a fost pusă în funcțiune o fabrică de pîine modernă. Aici, toate operațiile procesului de producție sînt mecanizate. Complexul de mașini asigură o mare capacitate de producție, fabrica fiind dotată cu două malaxoare, zece cazane cu o capacitate de 800 kg. fiecare, șase cuptoare și o sală cu rafturi mobile pentru depozitarea pîinii.

In fotografie: vedere generală a fabricii.

Foto GH. CIOROBEA

Cu sprijinul deputatului utemist

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). Ca să mergi în beznă, noaptea pe drumul satului nu-i un lucru bun. Ca să citești o carte sau un ziar la lumina palidă a unei lămpi cu petrol, iar nu e bine.

Iată de unde a plecat discuția președintelui sfatului popular Francisc Mărcuș și a utemistului deputat Ion Ilieș în seara aceea.

— Da! In comuna Tiream din raionul Carei trebuie îndepărtată pentru totdeauna lumina palidă a lămpilor cu petrol, moștenire a regimurilor burghezo-moșierești, a spus utemistul Ion Ilieș.

De atunci a trecut timpul pe nesimțite. Prin interesul deputatului utemist și a președintelui de sfat, adăugind la aceasta și munca voluntară depusă de utemiști și tineri, de curînd — uzina electrică comunală nu numai că a fost construită, dar a intrat și în funcțiune. Zeci și sute de case, zeci și sute de familii, au astăzi prinsă în tavan lampa lui Ilici.

Dacă mergi pe drumul comunei spre satele Vezendiv și Portița, vezi din loc în loc că se împlîntă stîlpi, se leagă fire, iar în case se fac instalații. Da! Cei din Tiream dăruiesc lumină și acestor sate.

Pentru ziua inaugurării

In satul Hășmaș, comuna Agrișu Mic din raionul Ineu, încă de anul trecut s-a început construcția unui cămin cultural. Utemiștii și tinerii din sat muncesc cu multă însuflețire la construcția lui. Ei au confecționat prin muncă voluntară 1700 cărămizi destinate construcției căminului, evidențiindu-se utemiștii Nicolae Pavel, Dragoș Carolina, Hențiu Maria, Moțiu Elena și alții.

Căminul cultural din satul Hășmaș va fi inaugurat la 7 Noiembrie, dar de pe acum directorul căminului a început să se orienteze asupra tinerilor ce vor face parte din echipa artistică. Dorința tinerilor și a directorului este ca în ziua inaugurării, tînăra echipă să prezinte, un frumos program artistic.

Tineretul din Cluj ridică un stadion de 30.000 locuri

CLUJ (de la corespondentul nostru). In ultimii ani mișcarea sportivă din orașul Cluj s-a dezvoltat într-un ritm rapid. Odată cu creșterea numărului de sportivi, dezvoltarea mișcării sportive din orașul Cluj a impus lărgirea bazelor care să permită practicarea sporturilor în condiții din cele mai bune. In acest scop, de curînd a început la Cluj construirea unui nou stadion care va avea o capacitate de 30.000 locuri. Pe lîngă stadion se vor amenaja terenuri de volei, baschet și o sală de gimnastică. De asemenea se vor mai construi un hotel pentru sportivi și un restaurant.

Lucrările de construcție au început zilele trecute. Ele sînt efectuate în cea mai mare parte de tineret antrenat de Comitetul regional U.T.M. Tineretul studios clujean — de pildă — s-a angajat ca pînă la sfîrșitul anului fiecare student să efectueze 20 de ore muncă voluntară.

Pentru desfășurarea cu succes a lucrărilor șantierului, a luat ființă un colectiv format din reprezentanți ai organelor de partid, ai organizațiilor de masă, directori de întreprinderi, arhitecți, care vor coordona, îndruma și controla lucrările

La cules de vii

ARAD (de la corespondentul nostru). — La gospodăria agricolă de stat din Teremia Mare, raionul Sînicolau Mare, a început de cîteva zile culesul viilor și vinificația. In primele trei zile au fost recoltate peste 60 vagoane de struguri. La aceasta au adus un ajutor însemnat și elevii școlilor de 7 ani cu limba de predare romînă și germană din comună care, în mai puțin de 4 zile, au recoltat strugurii de pe o suprafață de peste 8 hectare. S-au evidențiat în mod deosebit, la culesul strugurilor, pionierii și școlarii clasei a 5-a a școlii cu limba de predare germană și cei din clasa a 6-a de la școala cu limba de predare romînă.

In gospodărie, culesul strugurilor se desfășoară tot mai intens. Zilnic este strînsă recolta de pe tot mai multe hectare, zi de zi urcă spre cramă cantități tot mai mari de vin.

Noi mașini sovietice pe ogoarele noastre

Pe ogoarele țării noastre sînt folosite în muncile agricole din toamna aceasta două noi mașini fabricate în U.R.S.S.: combina K. U.-2 pentru recoltarea porumbului și combina K. K. R.-2 pentru recoltarea cartofilor.

Combina K. U.-2 este cel mai nou tip de mașină pentru mecanizarea recoltării porumbului adusă în țara noastră din Uniunea Sovietică și dată în exploatare la unele gospodării agricole de stat. Această mașină permite executarea mecanizată a tuturor fazelor procesului tehnologic de recoltare a porumbului: tăiatul plantelor, detașarea și depănușarea parțială a știuleților, colectarea lor în buncăr, tăierea tulpinelor pentru însilozare, strîngerea materialului tocat în colector. Ea este tractată și acționată prin priză de putere de tractorul K. D.-35 sau de tractorul D.T.-54. Productivitatea combinei K. U.-2, pentru distanța între rînduri de 70 cm. este de 0,7 ha pe oră iar pentru distanța de 90 cm. de 0,85 ha pe oră.

Tot gospodăriile agricole de stat folosesc pentru prima oară combina K.K.R.-2 la recoltarea cartofilor. Recoltarea acestei culturi trebuie executată într-un termen scurt, fără pierderi și fără vătămarea tuberculilor. Toate acestea pot fi realizate cu combina K.K.R.-2 care execută întreg complexul de lucrări de recoltare a cartofilor; ea sapă, sfărîmă bulgării, cerne pămîntul și separă tuberculii de vrejuri. Combina K.K.R.-2 recoltează concomitent cartofii aflați pe două rînduri cu distanța între ele de 70 cm. Productivitatea ei este de 3-5 ha pe zi.

(Agerpres)

Maternitatea s-a mărit cu încă un etaj

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). In maternitatea din orașul Ploești, distrusă în timpul războiului și refăcută apoi în anii regimului democrat-popular, au fost asistate anul trecut peste 2300 de cazuri de naștere. Maternitatea devenise neîncăpătoare datorită creșterii neîncetate a natalității (deși numărul paturilor maternității se mărise de aproape 4 ori).

In cursul anului acesta — pînă acum — numărul asistențelor de naștere a crescut cu peste 1.000 în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut. De aceea din inițiativa sfatului popular regional și din resurse locale, de curînd s-a mai construit încă un etaj care a și fost dat în folosință în ziua de 25 septembrie 1955.

In noile încăperi sînt instalate un număr de 85 de paturi și funcționează 39 secții pentru noii născuți.

O contribuție însemnată la această lucrare au dat-o utemiștii funcționari ai sfatului popular regional ca Popa Maria, Argatu Dulena, Pavel Nicolae și alții, precum și întreprinderea regională de construcții și uzina „1 Mai" Ploești care au construit pentru maternitate paturi pentru noii născuți la un preț redus.

Și-a îndeplinit sarcinile cincinalului

Colectivul fabricii de piese de schimb pentru industria textilă „Encsel Mauriciu" din Tg. Mureș a raportat de curînd îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor ce-i reveneau din planul cincinal.

Pe lîngă creșterea producției și productivității muncii a fost îmbunătățită simțitor și calitatea produselor, iar linia graficului care indică prețul de cost a scăzut mereu. In primul semestru al acestui an de exemplu, prețul de cost a fost redus cu 10-13 la sută mai mult decît sarcina planificată. La aceste rezultate au contribuit: buna organizare a muncii, urmărirea îndeplinirii planului de producție pe repere și operații după grafic, folosirea întregii capacități de producție a utilajului prin preluarea schimbului din mers, buna întreținere a mașinilor, aplicarea metodelor avansate de lucru și numărul mare de inovații. In cursul celui de al treilea trimestru al acestui an, colectivul fabricii a produs cu 62.322 piese de schimb mai mult decît în trimestrul doi.

Printre produsele noi ale fabricii „Encsel Mauriciu" se numără și garniturile de carde, diferitele tipuri de tije pentru mașinile de cusut, graiferele pentru mașinile de cusut, mosorelele strunjite, plăcile pentru acele mașinilor de cusut, blocurile de graifere pentru mașini butoniere și altele.

(Agerpres)

Expoziția regională a gazetelor de perete sătești

La Palatul Culturii din orașul Galați s-a deschis zilele acestea expoziția regională a gazetelor de perete sătești clasate pe primele locuri la expozițiile și concursurile raionale. Sînt expuse 23 de gazete de perete ale gospodăriilor agricole de stat, S.M.T.-urilor, gospodăriilor agricole colective și sfaturilor populare comunale. Ele oglindesc activitatea țăranilor muncitori în vederea asigurării unor recolte îmbelșugate, aspecte din viața culturală și socială etc. Gazeta de perete din comuna Scorțaru Vechi, raionul Brăila, oglindește printre altele, activitatea grupei de într-ajutorare formată din țăranii muncitori Marin Enică, Nicu Simion și Dobre Caraman, care respectînd regulile agrotehnice au obținut o producție medie de 2.500 kg. grîu la hectar. Folosind experiența căpătată, ei au fost printre primii care au terminat însămînțările de toamnă din comună.

Expoziția este vizitată cu mult interes de un mare număr de oameni ai muncii din orașul Galați.

Cuceririle științei — în tehnica extracției petrolului

Industria noastră petroliferă va produce pînă la sfîrșitul acestui an o cantitate de țiței de peste 2 ori mai mare decît în anul premergător cincinalului. Creșterea producției de țiței de la circa 5.000.000 tone la peste 10.500.000 tone în decurs de numai 5 ani se datorește în cea mai mare parte ajutorului primit din partea Uniunii Sovietice.

In locul metodelor de exploatare prădalnică a țițeiului, folosite în trecut, acum se aplică metode raționale, științifice. La baza lor stau lucrările elaborate de savanții Scelkacev, Lapnek, Leibenzon și ale altor cercetători sovietici în domeniul hidro-tehnicei subterane, precum și lucrările profesorului A. P. Krîlov referitoare la curgerea amestecului de țiței și gaze prin țevile de extracție.

Aproape 10 la sută din țițeiul extras în prezent este rezultatul aplicării metodelor sovietice de menținere a presiunii de zăcămînt și de recuperare secundară cu ajutorul injecției de apă sau de gaze.

Metoda de pompaj cu tije tubulare se folosește astăzi la un număr de sonde de 3,5 ori mai mare decît în anul 1951. Datorită ei s-au putut pune în exploatare 151 de sonde cu viituri mari de nisip, de adîncimi pînă la 1.000 metri, situate în șantiere vechi. Problema exploatării țițeiului amestecat cu nisip a fost rezolvată și la alte 580 de sonde, prin folosirea duzelor la aspirația pompelor.

Pentru protejarea împotriva ruginii a milioanelor de tone de conducte, a utilajului de suprafață (rezervoare și alte instalații), precum și a echipamentului de fund (pompe, coloane etc.) se folosesc cu succes curenții galvanici. Tot în acest scop, la pompele de extracție se aplică și metoda de inhibitare cu proteine.

In toate șantierele petrolifere din țara noastră se aplică astăzi măsurile tehnico-organizatorice prevăzute de metoda inginerului sovietic Kafarov. Aceste măsuri contribuie la prelungirea duratei de funcționare a sondelor între două reparații, la realizarea unor importante economii de materiale și la ușurarea condițiilor de muncă ale petroliștilor.

(Agerpres)

LÎNGĂ APA RÎMNEI

Intr-o seară din toamna aceasta am urcat cu cîțiva prieteni dealul de lîngă apa Rîmnei, la monumentul marelui conducător de oști rus, Suvorov, ridicat pe locul unde a cîștigat bătălia cu turcii în septembrie 1789. Cu ani în urmă, între cele două războaie mondiale, oamenii de aici au vrut să-i dea satului numele de Suvorov. N-au putut, fiindcă stăpînirea nu i-a lăsat. Gîndul lor de atunci avea să-și capete împlinirea mult mai tîrziu.

Am întîrziat o vreme în camera-muzeu împodobită cu stampe ce reprezintă diferite scene din luptele lui Suvorov și am deschis cartea de aur în care și-au lăsat înscrise gîndurile de o clipă și numele, muncitori forestieri, ofițeri din Armata Roșie, un om de stat din marea Chină Populară, pionieri romîni și sovietici, țărani și podgoreni. Însemnările acelea, toate la un loc, formează parcă o măreață cîntare de slavă închinată prieteniei romîno-ruse...

Am stat pe dealul de lîngă apa Rîmnei și-am privit văile care-au clocotit cîndva în zbucium de vijelii. În jurul nostru viile își lepădau frunza, dezgolind ciorchinii mari, cu scăpărări potolite. Funigeii unduiau calm peste pînza de negură țesută la poala colinelor, deasupra porumbiștilor graurii își răsfățau aripile, depărtările se înclinau ireal, iar cerul bătea în albastru închis ca fundul fîntînilor adînci. Era o seară blîndă pe care bătrînii care ne însoțiseră pînă sus au dat s-o împlinească cu amintiri.

Intîi au ținut cu strășnicie să ne arate cît de simplu și cît de eficace a conceput Suvorov planul bătăliei.

Turcii se lăsau dinspre Focșani. O parte din ei izbeau dinspre pădurea Calata. Suvorov i-a pus pe austriecii care-i erau aliați să-i înfrunte pe cei care veneau spre sat în linie dreaptă, iar el să-i răstoarne pe ceilalți care dădeau să-i înconjoare, să-i pună pe fugă, apoi să vină din coastă în ajutorul austriecilor... Bătrînii aceștia vorbeau despre tactica lui Suvorov cu atîta tărie și convingere parcă ar fi fost de față la desfășurarea bătăliei.

— Altădată, la monumentul acesta — a prins să spună bătrînul Gheorghe Burlacu, se afla și statuia lui Suvorov, călare. Feciorul meu care-i paznic aici, a fost de față, în 1913, cînd au fixat-o acolo niște arhitecți romîni și ruși... Dar armatele Kaizerului, în războiul din 1916, au luat-o să facă ghiulele din ea. Noi, cîți ne aflam în sat, ne-am împotrivit, dar ce puteai face cu mîinile goale?! Nimic. Juncherii au jefuit atunci și casa scriitorului Al. Vlahuță care-i colo, în luminișul de lîngă șoseaua Focșanilor. Toate lucrurile de preț pe care le-au găsit le-au cărat cu ei. Era stăpîn acolo un ofițer tînăr și bețiv care mîzgălea pereții cu păcură. Domnul Vlahuță, în anul dinaintea războiului, a plantat copaci prin curte Se văd și-acum. Ofițerul a izbit cu sabia într-un stejar să-l frîngă. Dar copacul a rezistat și-a crescut cu rana în el. Parcă dinadins stă așa strîmb sub ochii oamenilor să le spună mereu despre jalea și durerea prin care au trecut. Acuma, în sat, noi îi zicem „Stejarul lui Vlahuță..."

Vezi, moșului Gheorghe Burlacu, om trecut de 90 de ani, îndrăgostit de flori — mai cu seamă de trandafiri și petunii — două lucruri i s-au săpat în suflet din războiul cel dintîi al lumii: juncherii sfărîmînd statuia lui Suvorov și izbind cu sabia în copacii unui scriitor. Două amintiri pe care vremea și fumul uitării nu le înăbușă...

Vîntul clătina întinderile. Întunericul ieșise cu bufnițele din poduri. Flăcăi și fete coborau din vii către satul cufundat în jgheabul văii. Dar bătrînii noștri prinseseră chef de vorbă. Ion Alecu, un om înalt și slab că poți să-l înșiri pe-o sfoară, începu să spună cu vocea îngroșată de răcoare:

— În toamna lui 1944, fasciștii ne-au bruftuluit satul și l-au răscolit cu bombe. Era la o zi după ce se încheiase armistițiul. Treceau pe aici ostași romîni care-și căutau unitățile. Umblau numai pe cărări ascunse. Oamenii din sat nu-ndrăzneau să-și arate fețele la lumina soarelui. Convoaiele fasciștilor goneau drăcește spre munți. Cu toate astea jefuiau orice întîlneau în cale. Atunci s-a risipit strînsura gospodarilor. Zi și noapte duruiau căruțele spre munți. Umblau vorbe că-nspre Focșani s-a pus foc satelor și ard cu vîlvătăi. Seara o lumină de pojar aprindea cerul către răsărit. Cine apucase să plece din sat poate că răsufla mai ușurat și aștepta în tihnă să vină sovieticii. Dar cei rămași aici îndurau groaza și umilințele fasciștilor. Se știe doar că fiara încolțită sfîșie cu dinții. Atunci viața ni-era drămuită pe clipe. În crucea satului se aflau cîteva tancuri cu tunurile îndreptate spre podul de peste Rîmna care pînă la urmă era sortit să sară-n aer... Dar socoteala nu le-a ieșit fasciștilor pe plac. Spre seară s-au năpustit în sat două mașini de-ale lor care-au oprit la poștă. I-au cerut diriginteIui Nicolaie Popescu să le facă legătura cu Buzăul. Pe semne că așteptau ordine încotro să pornească. Dirigintele întîi s-a făcut că nu pricepe, pe urmă i-a-ncurcat cum a știut el mai bine și-mpreună cu nevastă-sa au tăiat firele de telegraf și-au fugit, sărind pe fereastră. Fasciștii au pus mitraliera-n bătaie. La urmă au lăsat lîngă poștă o mașină cu farurile aprinse și-au plecat înghesuiți numai într-una. Peste un ceas, cînd s-a-noptat, au venit avioanele și-au bombardat. De-aia au lăsat farurile aprinse ca să știe unde să bată. Au dărîmat șapte case și-au ucis tot atîția soldați de-ai noștri care se adăpostiseră pe aproape. Atunci mi-au dărîmat și mie casa. A rămas din ea numai un perete. Tot ce agonisisem o viață întreagă s-a schimbat în scrum într-o clipă. Era ca și cum mi-ar fi tăiat cineva o mînă. Dar ce puteam să fac. În seara aceea satul a luat foc. Spre dimineață s-a auzit dinspre Focșani huruit de tancuri. Veneau sovieticii. Fasciștii din tancurile trase în crucea satului au deschis foc asupra podului de peste Rîmna. Nu l-au atins. A mai durat cîtva timp și sovieticii au intrat pe ulițe. Aveau între el răniți. Oamenii i-au adăpostit în casele lor și i-au îngrijit cum s-au priceput. Își vărsaseră sîngele pentru satul nostru. Ei ne scăpaseră de blestemățiile fasciștilor... Apoi totdeauna cînd poposeau ostași sovietici îi pofteam să ospăteze la noi și-i duceam cu căruțele, uneori chiar pînă dincolo de Rîmnic... Niciodată, ca-n toamna aceea, n-am văzut atîtea flori aici la monumentul lui Suvorov...

Atunci ne-am gîndit iarăși să schimbăm numele satului, să-i zicem Suvorov în loc de Plăinești. Am făcut aceasta cu cîțiva ani mai tîrziu. Și-am chemat atunci la sărbătoarea noastră, căci sărbătoare a fost, oameni din tot județul. Au venit atîția că nu mai încăpea valea.

Ion Alecu ne privi lung și sfîrși:

— Astea, dragii mei, sînt întîmplări care nu se uită...

Tîrziu am coborît și noi în sat. Pe ulițe era liniște. Numai la sfatul popular ardea lumina: se ținea adunarea în care oamenii hotărau cînd să-nceapă culesul viilor și-al porumbului. Însămînțatul grîului de toamnă aproape se isprăvise și urmau la rînd treburile acestea care cereau și ele chibzuială gospodărească.

FANUȘ NEAGU

Mai multă atenție difuzării cărții în regiunea Bîrlad

Dacă parcurgi librăriile din regiunea Bîrlad îți dai seama cu ușurință că centrul regional de librării și difuzare a cărții a obținut unele succese în munca sa. Să luăm de exemplu, librăriile nr. 1 Bîrlad și Focșani, nr. 1 și 2 Tecuci, cea din Odobești și altele. In aceste unități răspîndirea cărții se face cu ajutorul unor variate metode de popularizare a celor mai interesante lucrări apărute. Astfel a fost amenajat colțul noutăților, colțul cărții pentru copii, colțul de informare și consultare a recenziilor, a prezentărilor de cărți și a cronicilor literare.

Lucrătorii de la aceste librării — și dintre ei trebuie menționați M. Cruparu de la librăria nr. 1 din Focșani, Elena Ilie de la librăria nr. 1 Bîrlad și Ludovic Solomon de la librăria nr. 1 din Tecuci — se îngrijesc de asigurarea unui sortiment variat de cărți, cît mai apropiat de necesitățile diferitelor categorii de oameni ai muncii.

Dar munca de difuzare a cărții în regiunea Bîrlad nu s-a dezvoltat pe măsura necesităților. Intr-o seamă de librării ca cele din Podu Turcului și Mărășești, difuzarea cărților este socotită ca o acțiune pur comercială. Cumpărătorul cînd intră în astfel de unități în loc să întîlnească un propagandist priceput al cărții, un om pasionat de meseria sa, găsește un simplu vînzător.

Deficiențe serioase se manifestă în ceea ce privește răspîndirea cărții prin cooperativele sătești. Deși țăranii muncitori au nevoie de cărți și broșuri agricole, acestea zac uitate și prăfuite, adeseori nedesfăcute, în rafturile unor cooperative ca cele din comunele Păltinișul, Colonești, Oncești, Vultureni, Munceln (raionul Zeletin), Străoane de Sus, Botinești (raionul Panciu), Ivești, Bogdănița, Băcani (raionul Bîrlad), Suvaroș (raionul Focșani), Bogdănești (raionul Murgeni) etc.

C.L.D.C. trebuie să îndrumeze pe difuzorii cărții din cooperație. Numai în acest fel secțiile de librării ale cooperativelor vor reuși să difuzeze cărțile pe o scară mereu mai largă.

Trebuie spus că și unele din comitetele executive ale sfaturilor populare raionale, deși au datoria ca prin secțiunile culturale și de învățămînt să sprijine acțiunea de difuzare a cărții, se complac adeseori într-o atitudine de indiferență iar uneori îngreunează munca organelor C.L.D.C. Iată exemple: secțiunea culturală a raionului Zeletin nu a aprovizionat în acest an bibliotecile de la raion cu cărți noi; același lucru se poate spune în problema aprovizionării cu cărți a bibliotecilor școlare, despre secțiunea învățămînt a raionului Adjud și despre comitetul sindical raional Bîrlad al muncitorilor din învățămînt. De asemenea, trebuie spus că unele comitete de întreprindere ca cel de la Fabrica de zahăr Sascut nu s-au preocupat de folosirea sumelor alocate în buget pentru procurarea de cărți.

In ceea ce privește concursul „Iubiți cartea" sînt serioase dificultăți. Unii gestionari de librării nici măcar n-au auzit de acest concurs. De mai bine de două luni colectivul bibliotecii complexului C.F.R. Adjud vrea să cumpere cărți noi necesare concursului „Iubiți cartea", de la librăria raională și nu găsește asemenea cărți.

O muncă perseverentă de popularizare și răspîndire a cărții o pot duce cercurile de „Prieteni ai cărții". Dar din păcate și activitatea lor lasă de dorit. Comisiile raionale de difuzare a cărții sînt descompletate iar pe alocuri existența lor este necunoscută.

Este limpede că toate organele interesate trebuie să-și intensifice munca de difuzare a cărții, să asigure o îndrumare concretă și să exercite controlul necesar.

În ceea ce privește organizațiile U.T.M., acestea trebuie să-și aducă aportul cuvenit la răspîndirea cît mai largă a cărții, considerînd această muncă ca indisolubil legată de reușita participării cît mai multor tineri la concursul „Iubiți cartea".

Corespondent
ION N. OPREA

Răsfoind scrisorile corespondenților voluntari

Oameni care pregătesc o recoltă bogată

Zecile de scrisori de la corespondenții voluntari care sosesc zilnic la redacție poartă în ele o mulțime de fapte petrecute în S.M.T.-uri, gospodăria de stat sau colectivă, în satul unde muncește corespondentul.

Să facem, cu ajutorul acestor scrisori, o scurtă călătorie pe ogoare.

S.M.T. Romanu — raionul Brăila. Tractoriștii de aici muncesc cu hărnicie la arături și însămînțări. Cu fiecare măsurătoare pe care pontatorul o face în fapt de seară, graficul realizărilor crește. Pînă de curînd, planul la arături a fost îndeplinit în proporție de 25 la sută, iar în însămînțări în proporție de 32 la sută. Urmărind graficul, tovarășul ȘTEFAN NEAGU din Brăila ne scrie că în întrecere s-au situat pînă acum pe locurile de frunte brigăzile a 13-a și a 6-a. Tinerii mecanizatori din brigada a 13-a, de pildă, care lucrează pe tarlalele gospodăriei agricole colective și întovărășirii agricole din comuna Romanu, mai au de realizat din planul pe întreaga campanie doar vreo 20 de procente.

Le urăm spor la muncă și succes în întrecere și să pornim mai departe, la Cîndești în regiunea Bacău. Aici, după cum ne trimite veste corespondentul nostru TACHE VASILACHE, bătălia pentru asigurarea recoltelor viitoare a pornit pe toate fronturile: la arături, treieratul și tratarea semințelor și însămînțări. Semnalul l-au dat fruntașii recoltelor bogate. Așa după cum arată și sămînța pregătită din vreme, țăranul muncitor Gheorghe Acristinei a ieșit primul din comună la cîmp și în scurtă vreme a însămînțat 1 hectar cu grîu și o jumătate de hectar cu secară. Cam tot în aceeași vreme a însămînțat și I. Simion un hectar cu grîu. Și de atunci, de cînd fruntașii au pornit munca de mobilizare prin fapte, în fiecare zori de zi tot mai multe semănători împînzesc cu boabe de grîu și secară ogoarele din Cîndești.

Despre gospodăria de stat din Sevenii, raionul Iași, ne scrie tovarășul ALEXANDRU OBADA. E bine să ajungem aci dis-de-dimineață pentru că atunci pornesc la treabă muncitorii gospodăriei. „Cine se scoală de dimineață ajunge departe" spune o vorbă din bătrîni pe care o cunosc bine tinerii mecanizatori de aici. De aceea nu-i de mirare că, pînă acum cîtva timp, ei arăseră mai mult de 90 la sută din cele 850 hectare planificate. Și n-au făcut o lucrare de mîntuială; au atașat la plug și antetrupițe pentru ca brazda să fie bine întoarsă și patul seminței să fie mai bine pregătit.

Sămînța aleasă anul acesta din bogata recoltă crescută pe tarlalele gospodăriei și tratată contra bolilor a fost băgată sub brazdă pe o suprafață de 240 hectare pentru ca în vara viitoare fiecare hectar s-o întoarcă cu o dobîndă de 15-20 de ori mai mare.

In regiunea București ne invită tovarășul DUMITRU NASTAILĂ, corespondentul nostru voluntar, să facem o vizită colectiviștilor din Gîștești. Care or fi știind mai bine cu realizările? Să vedem!

Din S.M.T. Gorneni, raionul Mihăilești, au pornit două tractoare K.D. 35, conduse de Petre Enache și Stan Ulmeanu, să lucreze pe tarlalele colectivei din Gîștești. In scurtă vreme au fost însămînțate cu grîu 30 hectare. Pe semănători au mers cu rîndul mai mulți colectiviști, și, după cum ne scrie tovarășul Năstăilă, s-au evidențiat în această acțiune candidatul de partid Petre Iordache și utemistul Ilie Petre. Ei, dar realizările lor nu se opresc aici. Se știe că binefacerile științei pătrund din ce în ce mai mult în comunele și satele patriei. Bunii gospodari învață și aplică cu încredere orice metodă nouă de lucrare a pămîntului, convinși fiind că în felul acesta sporesc rodnicia ogoarelor. De aceea, pe lîngă cele 30 hectare însămînțate cu grîu pînă acum cîtva timp, colectiviștii din Gîștești au pregătit alte 40 hectare pe care le vor însămînța în rînduri încrucișate tot cu grîu.

Cunoștințele noastre de acum, muncitorii din agricultură și țăranii muncitori ale căror realizări le-am urmărit în scurta noastră călătorie, împreună cu ceilalți oameni ai muncii din agricultură sînt aceia care s-au străduit să sporească anul acesta belșugul ogoarelor. Și tot ei pregătesc acum condițiile pentru obținerea în anul viitor a unor recolte mai mari încă, mai bogate.

Reîntors de la Festival...

Dacă vizitează cineva întreprinderea „Clement Gottwald" din București și trece și prin atelierele serviciului „Mecanic șef", este imposibil să nu-i atragă locul de muncă al strungarului Ștefănescu Marin.

Utemistul Ștefănescu Marin a învățat meseria de strungar în anii de democrație populară.

Ca lucrător cu înaltă calificare, avînd titlul de maistru strungar, a căutat să mobilizeze tineretul într-o formă superioară de muncă, în cadrul serviciului mecanic șef, formînd brigada de calitate superioară „1 Mai".

Pentru ducerea la îndeplinire în bune condițiuni a sarcinilor trasate, responsabilul brigăzii a căutat diferite forme de muncă. De pildă, la fiecare început de lună ține o ședință cu toți membrii brigăzii în care se analizează în mod critic și autocritic activitatea brigăzii pe ultima lună și se defalcă planul pentru fiecare membru al brigăzii pe luna în curs. La această ședință participă și maiștrii, șeful secției, tehnicianul brigăzii și organizatorul de partid, care arată unele realizări și deficiențe în munca membrilor brigăzii și totodată fac propuneri de îmbunătățire a muncii.

În ceea ce privește ridicarea nivelului profesional al membrilor brigăzii se organizează în mod periodic de către responsabilul brigăzii cît și de către tehnicianul brigăzii lecții de tehnologia profesională, rezistența materialelor etc.

Pentru mecanizarea muncii și ridicarea productivității muncii în diferite sectoare productive ale întreprinderii, utemistul Ștefănescu, împreună cu brigada sa au făcut diferite inovații printre care și mecanizarea și acționarea electrică a două macarale manuale.

Prin aplicarea acestei inovații în locul de muncă s-au obținut însemnate economii. Munca de manevrare a macaralei s-a ușurat. De asemenea s-au făcut modificări în sisteme de construcție a strungurilor, mașinilor de alezat și debitat.

Membrii acestei brigăzi aplică din plin și metodele înaintate de muncă cum sînt: Bîkov, Bortkevici, Kolesov, metoda graficului orar și altele.

În ultimile trei luni brigada condusă de utemistul Ștefănescu Marin a realizat importante economii de materiale: bronz 140 kg., oțeluri diferite 170 kg. Din economiile făcute s-au confecționat piese de schimb la utilajele întreprinderii cum sînt: axe, pinioane, lagăre etc.

În luna august, cu toate că responsabilul brigăzii a fost plecat la Festivalul de la Varșovia, planul a fost depășit cu 180 la sută.

Odată reîntors de la Festival el a povestit membrilor brigăzii cît și celorlalți tineri din întreprindere, multe lucruri frumoase și pline de învățăminte. Membrii acestei brigăzi sînt hotărîți să întîmpine al II-lea Congres al P.M.R. cu noi realizări în muncă.

Corespondent
TIBERIU ȘERBĂNESCU

80 de ani de la nașterea poetului

In amintirea lui Ștefan O. Iosif

La începutul veacului acestuia, alături de marii creatori I. L. Caragiale, Ioan Slavici, Alexandru Macedonski, Alexandru Vlahuță, care ajunseseră pe culmile gloriei, își făceau intrarea în literatura romînă cîțiva scriitori tineri, ce se anunțau de la început continuatori și schimb al vechii gărzi. Printre aceștia, un loc de frunte îl ocupa Ștefan Iosif, de la a cărui naștere se împlinesc anul acesta 80 de ani.

Mergînd pe linia marilor scriitori realiști, St. O. Iosif, ca și ceilalți scriitori tineri din acea vreme, se străduia cu conștiinciozitate și entuziasm să promoveze o literatură legată de viața și sufletul poporului nostru, o literatură care să aibă ca obiectiv principal omul. Trăind însă în amarele și distrugătoarele condiții oferite scriitorilor de societatea burghezo-moșierească, neputîndu-le suporta și învinge, el s-a stins din viață timpuriu, cînd nu împlinise încă 40 de ani.

Destinul lui Ștefan O. Iosif a fost destinul unor generații întregi de scriitori din trecut.

Născut la 11 octombrie 1875, la Brașov, în familia unui profesor, Ștefan O. Iosif — după studiile liceale făcute la Sibiu și București — se înscrie la Facultatea de litere din Capitală. Are însă o grea existență, fiind nevoit, pentru a-și asigura traiul, să dea meditații. Devine apoi custode la muzeul Aman și, de la 1903 încolo, bibliotecar. Măcinat de sărăcie și boală, își dă sfîrșitul, la 22 iunie 1913, în spitalul Colțea.

Șt. O. Iosif a debutat în literatură în 1892, cînd publică în „Revista școalei" din Craiova, poezia „Izvorul". A colaborat apoi la reviste ca „Adevărul", „Viața", „Epoca literară", „Sămănătorul" și altele. Lupta dintre realism și antirealism se face simțită evident în lirica sa. Intîlnim în volumele sale poezii de o tristețe și melancolie dureroasă, poetul resemnîndu-se în fața realităților întunecate, crezîndu-se un pribeag, un învins, ca în poeziile: „Pribeagul" și „Învinsul". În volumul „Patriarhale" predomină o notă de decepționism, de regret după vremurile de mult apuse pe care poetul le credea senine față de vremea lui.

Cea mai mare parte a operei lui Șt. O. Iosif este însă caracterizată prin realism, prin sete de viață, printr-un adînc sentiment de umanitate. Această parte a liricii sale își trage seva din creația populară pe care poetul a iubit-o nespus de mult, a studiat-o și și-a însușit-o organic. Numeroase poezii ca „Frumoasa Irina", „Novăceștii", „Gruia", „Pintea", sînt inspirate direct din baladele și cîntecele bătrînești. Cea mai reprezentativă poezie a lui Șt. O. Iosif inspirată din folclor este neîndoielnic „Doina". În ea poetul celebrează în versuri sprintene, avîntate, viața liberă a haiducilor, vitejia acestora, spiritul lor de dreptate:

„Dar cînd ajung
La cotituri,
Un chiot lung
Din mii de guri
Dărîmă stînci...
Haiducii mei
Doinesc toți trei;
Și clocotesc
Și hohotesc
Păduri adînci..."

Haiduciei, demnității neîncovoiate a omului din popor care-și iubește libertatea mai presus de orice, i-a dedicat el și alte poezii, cum e cea intitulată „Haiducul":

„...Voinicul prinde-un zgomot
venind dinspre hotar:
Își saltă dîrz podoaba
de-alămuri și de-oțele
Și ochii lui sălbateci străfulgerînd tresar.

Cum se ridică leul stăpîn într-o pustie
Și-așteaptă prada mîndru,
cu nările în vînt,
Ca dintr-o săritură s-o culce la pămînt —
Haiducul clocotește de ură și mînie
Și pieptul i se umflă stînd
să sbucnească-n cînt..."

Ștefan O. Iosif a fost un cîntăreț avîntat al trecutului de luptă al poporului nostru în a cărui evocare el s-a simțit legat organic de sufletul celor mulți, după cum mărturisește în poezia „Cronicarii": **„Citesc, — iar gîndu-mi își întoarce zborul / Spre vremi de bărbăție legendară, / De greu război și de robie — amară; — / Și sufăr și mă bucur cu poporul".** Marea sa dragoste pentru oamenii simpli pentru oamenii truditori, apăsați pe atunci de suferință și asuprire, se face simțită de altfel în multe din poeziile sale cum sînt: „Noaptea sub schele", „Goana", „Artiști", „Peperudele", „Doi prieteni" și altele. Poezia „Surorile", care se aseamănă cu „Viața" de M. Eminescu și „Cusătoresele" de D. Th. Neculuță, descrie viața zbuciumată a lucrătorilor, a unor tinere cusătorese, denunțînd asuprirea și cruzimea celor bogați:

„Lucrează-ntruna la dantele,
Pe deget firul răsucind,
Și se îndeamnă în de ele
Cînd gîndurile le cuprind.

Ah! Migăli-veți toată viața
Dantele pentru cei bogați?
Abia vi se plătește ața
Pe care voi o cumpărați!"

În opera lui Șt. O. Iosif găsim relativ puține poezii care să prezinte critic realitatea satului romînesc din acea vreme. Totuși unele din poeziile scrise în colaborare cu Dimitrie Anghel și publicate în volumul „Caleidoscopul lui A. Mirea" vădesc o luare de poziție fermă, înaintată. În poezia „Scrisoarea deschisă a unui melc" sînt criticate nepăsarea și disprețul cu care guvernanții de atunci priveau lumea satului, iar în poezia „1907" se face un aspru rechizitoriu claselor stăpînitoare care au strivit sub picioare viața țăranilor. În fața martirilor „anului de flăcări", în fața celor căzuți victime ale sîngeroasei represiuni de la 1907, eroul liric își pleacă cu sinceritate și durere fruntea: **„Gîndul meu zboară acuma pios spre mormintele voastre, / Vouă vă dau ce-am mai sfînt din durerile inimii mele!"**

Natura patriei noastre a fost zugrăvită cu o rară măiestrie în lirica lui Șt. O. Iosif. Ea este privită în directă legătură cu omul, ca o parte integrantă a vieții lui, participînd deopotrivă la durerile și bucuriile sale. Descriind natura, poetul afirmă un robust optimism, o mare încredere în forțele omului din popor, ca de pildă în „Icoane din Carpați":

„Iar prin pulberea de aur
Tocma-n capul celălalt,
Crește umbra-ntunecată
A ciobanului înalt:
Cu căciula într-o parte,
El pășește plin de fală,
Sara purpurie-i schimbă
Zeghia-n mantă triumfală..."

Poeziile lui Șt. O. Iosif sînt caracterizate prin simplitate, prin expresivitatea și muzicalitatea versurilor, prin stilul nuanțat, de o desăvîrșită armonie ritmică. Opera sa, plină de simțire, de dragoste pentru om, pentru natura patriei, este un element prețios în tezaurul literaturii noastre clasice.

TEODOR VÎRGOLICI

La casa de creație populară regională

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Arta populară dobrogeană are o veche și bogată tradiție. Poporul romîn ca și minoritățile naționale care trăiesc pe meleagurile dobrogene și care au conviețuit aici de veacuri, au nenumărate tradiții care și-au găsit manifestarea în creația populară moștenită și dezvoltată din generație în generație. Oprimarea și întunericul la care a fost osîndită populația acestei regiuni în timpul regimurilor trecute — a înăbușit însă și îngrădit dezvoltarea creației populare a maselor.

Arta populară dobrogeană a găsit un larg cîmp de manifestare și dezvoltare în ultimul deceniu. Vechile tradiții populare, jocurile, cîntecele, instrumentele populare, creațiile plastice ca și portul — înainte ignorate și pe cale de dispariție, astăzi sînt valorificate cu grijă, capătă un conținut nou și sînt un bun comun al făuritorilor lor — masele. In această perioadă de înflorire a artei populare a izvorît ca o necesitate curentă crearea unei instituții care să scoată la lumină tot ce e mai valoros în creația populară. Tocmai în acest scop a luat ființă de curînd în orașul Constanța Casa de creație populară regională.

Acolo unde în trecut huzurea un oarecare prinț, Suțu, acum vin oameni simpli să-și afirme talentul. Clădirea — care e considerată un monument arhitectonic — construită în stil maur, străjuiește semeață țărmul mării. De pe balconul ei pictori amatori ai cercului de artă plastică inspirîndu-se din pitorescul înconjurător vor putea crea lucrări interesante.

Acum, Casa de creație populară este la început de drum. Cu toate acestea, tot mai mulți oameni, tineri ca și vîrstnici au început să deprindă drumul spre acest lăcaș. Îndrumători culturali, dirijori și conducători de echipe artistice, soliști și creatori populari, vin aici unde găsesc îndrumare, loc de studiu, note, plan, manuale etc.

Cercul de artă plastică — care-și începe acum activitatea — va iniția talentele pentru a pune astfel bazele creației plastice de amatori din această regiune. Membrii cercului vor participa la concursul de artă plastică ce se inițiază acum. Cabinetul casei de creație dă consultații în principalele ramuri ale artei. In colaborare cu Casa de cultură a sindicatelor, Casa de creație se preocupă de îndrumarea echipelor artistice din regiune. Au plecat la sate instructori de dansuri, dirijori de muzică care să sprijine munca artistică. Acum e în curs de amenajare pinacoteca.

Casa de creație populară regională Constanța este o nouă realizare cu care constănțenii se mîndresc. Ea ajută la cercetarea tot mai aprofundată a comorilor artei populare dobrogene.

Despre chipul moral al utemistului

„Trăiască oamenii plini de bărbăție, tari cu duhul, — scria acum cîteva decenii Maxim Gorki — oameni care slujesc adevărului, dreptății și frumosului... Există numai două forme de viață: putrezire și ardere. Fricoșii și lacomii o vor alege pe cea dintîi; curajoșii și generoșii, pe cea de a doua. Pentru oricine îndrăgește frumosul, e limpede încotro se află măreția". Cuvintele acestea ale marelui scriitor, cuprind o profundă înțelepciune a vieții. Există două drumuri, dar un tînăr cinstit al zilelor noastre nu poate merge decît pe al doilea, pe drumul celor curajoși și generoși. Pe acest drum pășesc mulți utemiști, mulți tineri din patria noastră care se străduiesc să se formeze, să se călească, să-și făurească un chip moral, demn de titlul de utemist.

★

...În gară, printre linii, se înălță deodată o vîlvătaie uriașă, împrăștiind cu sclipiri sinistre întunericul nopții. La lumina flăcărilor se vedeau oameni alergînd în toate părțile. Izbucneau strigăte speriate: „Fugiți! Arde benzina! Explodează!"

Se aprinsese un butoi cu benzină. Flăcările s-au întins cu repeziciune spre butoaiele din jur și spre o cisternă de 20 de tone, plină cu benzină. Focul amenința să pătrundă în cisternă. Explozia ar fi distrus gara, clădirile vecine, ar fi nimicit multe vieți omenești. Primejdia creștea din clipă în clipă...

La lumina flăcărilor se văzură deodată siluetele a patru ostași alergînd spre cisternă. Unul smulse furtunul care lega cisterna de un butoi, alăturîndu-se apoi imediat celorlalți care, lipindu-se de peretele din spate al cisternei, se opinteau din toate puterile încercînd s-o urnească din loc. Catastrofa se putea produce din moment în moment. Părea o încercare nebunească de a mișca vagonul din loc. Și totuși, încet-încet, uriașa cisternă începu să se miște. Cu o putere parcă supraomenească, ostașii izbutiseră s-o împingă 15-20 metri, scoțînd-o din zona în care ardeau butoaiele. Curînd, incendiul a fost localizat și apoi stins. Primejdia exploziei fusese înlăturată.

Cei patru erau soldații fruntași Gheorghe Chiocaru, Giumali Mumip, Gheorghe Meca și Ilie Mavrodin, de la o unitate din apropiere. Punîndu-și propria viață în primejdie au reușit să salveze viața altora, au scăpat de la distrugere gara, vagoanele din jur, cisterna. Eroismul lor a oglindit curajul, spiritul de abnegație, prezența de spirit, grija pentru avutul poporului, educația primită în rîndurile armatei noastre. Fapta lor poate fi pusă alături de o sumedenie de alte fapte minunate ale tinerilor muncitori sau țărani muncitori, ale elevilor sau ale brigadierilor de pe șantiere, care vădesc înaltele trăsături morale pe care și le dezvoltă tineretul nostru. Sîntem cu toții, în acest sens al cuvîntului, o generație de brigadieri care la locul nostru de muncă, contribuim la făurirea, sub conducerea partidului, unei țări noi și, în același timp, ne făurim și călim caracterul în focul construcției socialiste.

Avem fericirea de a trăi în cea mai frumoasă epocă din istoria patriei noastre. Într-adevăr, cînd a existat mai mult eroism și dramatism ca în timpul nostru în care poporul, după ce și-a scuturat definitiv cătușele robiei, pune temeliile vieții socialiste?

Este firesc de aceea ca fiecare tînăr, care simte frumusețea acestor clipe, să năzuiască să fie el însuși mai bun, mai puternic, mai curajos, mai cult, într-un cuvînt — să fie la înălțimea vremurilor pe care le trăiește. Și acest lucru este pe deplin posibil datorită educației pline de dragoste pe care i-o dă partidul prin organizația noastră, Uniunea Tineretului Muncitor. El poate deveni un om înaintat, străduindu-se să dobîndească pe de-a întregul calitățile morale pe care trebuie să le aibă fiecare utemist.

Miezul moralei noi, comuniste, al moralei proletariatului, este lupta pentru eliberarea celor asupriți și pentru construirea noii societăți socialiste. Morala comunistă, arată marele Lenin, consideră moral tot ceea ce servește cauzei victoriei clasei muncitoare, pentru că ea este clasa cea mai înaintată, purtătoarea progresului și a mersului înainte al istoriei. Aceasta înseamnă că, străduindu-ne să ne însușim și să trăim potrivit cerințelor moralei comuniste, trebuie să ne apreciem activitatea, munca și fiecare din faptele noastre, răspunzînd întrebării: servesc oare ele cauzei clasei muncitoare, fericirii poporului nostru? Cum putem sluji și mai bine această cauză nobilă?

Trăsăturile moralei comuniste constituie tot ce poate fi mai frumos și mai înălțător la om: dragostea fierbinte față de patrie, internaționalismul socialist, curaj, spirit de sacrificiu, eroism, disciplină, spirit inovator, sete de cultură, perseverență, cinste, principialitate, modestie, înclinație spre prietenie sinceră, capacitatea de a iubi din tot sufletul etc. Este de la sine înțeles că spre asemenea trăsături aspiră fiecare utemist; dar această aspirație nu trebuie să rămînă pasivă, abstractă. Ea trebuie să devină o luptă activă, pentru a înțelege conținutul acestor trăsături și a le însuși, pentru a-ți călăuzi întreaga activitate după cerințele moralei comuniste. Pentru asta trebuie de asemenea să stîrpim rămășițele putrede, descompuse ale moralei burgheze corupte, să combatem orice influență a moravurilor dăunătoare ale trecutului. Adeseori, dușmanii poporului nostru muncitor încearcă să folosească drept poartă de pătrundere în rîndurile tineretului otrăvita morală burgheză. Ei încearcă să atragă tineri mai slabi de caracter de partea lor, folosindu-se de lipsa lor de experiență, împingîndu-i spre corupție și descompunere morală, tentîndu-i cu plăceri vicioase, atrăgîndu-i la beții, la acte huliganice și la destrăbălare, ațîțîndu-le sentimente șovine, naționaliste etc. Dușmanul încearcă să speculeze orice urmă a moralei burgheze din conștiința noastră, orice șovăieli, orice abatere de la calea moralei comuniste, de la calea — așa cum frumos spunea Gorki — a celor „curajoși și generoși". De aceea, partidul ne învață să nu încetăm nici o clipă lupta împotriva rămășițelor moralei burgheze. Utemiștii, tinerii, trebuie să învețe și să se dezvețe: să învățăm să ne purtăm asemenea comuniștilor și să ne dezvățăm de orice apucături vechi, dăunătoare, rămășițe rușinoase ale putregaiului burghez.

★

Una din trăsăturile caracteristice principale ale comunistului, ale utemistului, este patriotismul socialist. „Patriotismul — spunea Lenin — este unul dintre cele mai adînci sentimente statornicite de existența seculară și milenară a unor patrii separate!" Și în trecut dragostea de patrie a însuflețit puternic poporul nostru muncitor; mărturie stau luptele eroice duse de-a lungul veacurilor împotriva cotropitorilor care au încercat să ne robească. Dragostea pentru patrie a utemiștilor are rădăcini adînci în fierbintele patriotism al glorioșilor noștri înaintași, utecîștii care, în condițiile grele ale ilegalității, și-au pus în primejdie viața pentru fericirea și independența patriei. Astăzi, **sentimentul patriotismului s-a îmbogățit**, a căpătat un conținut nou: astăzi sîntem stăpîni în patria noastră pe munca noastră, astăzi poporul muncitor trăiește liber într-o patrie liberă și conduce el însuși destinele țării.

Dragostea pentru patrie înseamnă ura neîmpăcată pentru toți dușmanii ei. Prin toate mijloacele, dușmanii din afară și din lăuntru ai fericirii noastre încearcă să ne lovească — începînd cu acțiuni de spionaj și diversiune, pînă la ticăloasele încercări de a răspîndi zvonuri și minciuni. Vigilența revoluționară a utemiștilor trebuie să fie mereu trează împotriva oricăror asemenea încercări. Urînd pe dușmani, noi iubim pe prieteni. Iubim marele popor sovietic, eliberatorul nostru, luptăm cot la cot alături de celelalte țări de democrație populară, care făuresc socialismul, sîntem însuflețiți de solidaritatea internaționalistă față de lupta popoarelor coloniale pentru libertate, a muncitorilor din țările capitaliste pentru o viață mai bună, față de lupta pentru pace a tuturor popoarelor.

Vîrsta tinereții, spun poeții, e cea mai frumoasă din viața omului. Tînărul este însuflețit de cele mai generoase elanuri, de dorința de a înfăptui lucruri mari, de-a face descoperiri, invenții, de a cuceri gloria. În patria noastră, clocotitoarea energie creatoare a tineretului își găsește un rodnic făgaș: făgașul muncii constructive, al muncii căreia tînăra generație i se poate dărui din toată inima, cu toate resursele minții și sufletului. Astăzi, în țara noastră, dragostea de patrie se exprimă direct în *atitudinea nouă, comunistă față de muncă*, care este una din principalele trăsături morale ce trebuie să înnobileze chipul utemistului. Marele Maiakovski cînta sentimentul bucuriei muncii creatoare în folosul patriei:

Mă bucur
că munca mea
se varsă
în munca republicii mele.

Noi înțelegem că pe calea activității constructive putem aduce cea mai eficace contribuție la munca întregului popor. Și în însuși procesul acestei munci, în focul creației — noi ne călim, ne dezvoltăm ca tineri cu o înaltă moralitate comunistă; ne însușim calitățile cele mai prețioase: disciplina, spiritul de organizare, inventivitatea, dragostea pentru ceea ce e nou, exigența, autocontrolul. Munca este mijlocul de bază al educației comuniste și, în același timp, piatra de încercare a trăsăturilor noastre morale. Utemistul iubește munca pentru că muncind, el încearcă marea satisfacție a utilității sale sociale. „E normal ca voi toți — spunea M.I. Kalinin, **adresîndu-se tineretului — să fiți** pătrunși de cele mai înalte idealuri, de dorința de a aduce prin munca voastră cele mai mari foloase. Poate fi oare o răsplată mai mare pentru om decît conștiința că a făcut ceva pentru societate? Nu există răsplată mai mare! Orice iluzii frumoase v-ați face, nu există mai mare satisfacție decît gîndul că sînteți folositori. Această conștiință satisface complect pe om".

Atitudinea nouă față de muncă a tinerilor se exprimă în nenumărate fapte: în participarea entuziastă la întrecerea socialistă și dorința arzătoare de a întrece în fiecare zi ceea ce a făcut ieri: în acte de eroism, asemenea celui al îndrăznețiIor ostași, despre care am pomenit la început, și, mai cu seamă, în așa-zisul eroism „obișnuit", „cotidian", în munca modestă a tinerilor care îndeplinesc cu regularitate norma și o depășesc. Adevăratul eroism nu înseamnă numai recorduri la zile mari — ci perseverență de zi cu zi și oră cu oră, pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru o mai înaltă productivitate și pentru scăderea prețului de cost, pentru a asigura o calitate superioară fiecărui produs, pentru a-ți ridica mereu calificarea profesională. Adevăratul eroism în muncă înseamnă a nu privi de sus pe cei care lucrează mai slab, ori sînt rămași în urmă, ci a te întrece cu ei, ajutîndu-i să se ridice, să-și îmbunătățească munca, pentru a obține un avînt general. O asemenea vitejie trebuie să caracterizeze pe utemiști.

Uneori, mașinile și produsele care ies pe porțile întreprinderilor noastre, poartă într-un colț o tăbliță sau o inscripție modestă „făcut din economii". În spatele acestei inscripții însă poți vedea cu ochii minții mii și mii de tineri conștiincioși, buni muncitori, care, alături de tovarășii lor mai vîrstnici, s-au străduit săptămîni și luni de-a rîndul să economisească fiecare gram de metal, fiecare litru de combustibil. Bucățică cu bucățică și iată, s-au adunat mașini întregi, agregate, tone de combustibil sau mii de perechi de pantofi, zeci de mii de metri de țesături și sute de mii de produse de larg consum. Spre Hunedoara s-au îndreptat și se îndreaptă numeroase trenuri din toate colțurile țării, încărcate cu fier vechi, strîns de mii de tineri prin muncă voluntară: din acest fier vechi s-a făcut oțel sclipitor, trainic, pentru plugurile și strungurile țării. În toate acestea se reflectă ca într-o oglindă una din noile însușiri morale care se dezvoltă tot mai mult în rîndurile tineretului: grija pentru bunul obștesc, pentru apărarea și înflorirea proprietății socialiste. Prin întreaga lui activitate, utemistul trebuie să fie față de ceilalți tineri un model de **grijă pentru bunul poporului. Față de** bunurile care aparțin poporului trebuie să avem grijă ca de ochii din cap. Să păzim și să îngrijim bine mașinile care ne sînt încredințate, să apărăm de distrugeri ori ce — de la cel mai mic șurub pînă la florile din parcurile publice, pînă la spicul care cade în urma legătorilor. Mai există, din păcate, tineri neglijenți cu sculele ce le sînt încredințate, risipitori, care împrăștie avutul poporului muncitor, indiferenți față de lupta pentru economii. În atitudinea lor se vădesc rămășițele sau influența vechii morale burgheze, dăunătoare. Sînt și alții care delapidează avutul obștesc, care fură cu bună știință materiale, scule sau materii prime; aceste elemente trebuie date pe mîna justiției. Trebuie combătută și atitudinea condamnabilă a celor care „închid ochii" față de asemenea acte făcînd astfel jocul dușmanilor construcției noastre socialiste. Acum, cînd bogățiile țării aparțin celor ce muncesc, trebuie să purtăm cea mai mare grijă apărării și dezvoltării proprietății socialiste, pe care se clădește trăinicia statului nostru și creșterea bunei stări a poporului muncitor.

★

Morala comunistă este morala oamenilor însetați de cultură, de cunoștințe. Cuceririle minții omenești sînt minunate. Omul a izbutit să pătrundă în tainele atomului și să cunoască numeroase fenomene care se petrec în adîncul pămîntului sau în interiorul soarelui, la distanță de milioane de ani-lumină. Tineretul muncitor are acum drumul deschis spre comorile cărților, spre tezaurul bibliotecilor, spre învățătura universităților. Pentru utemiști, constructori ai socialismului, aceasta însă nu e numai un drept. Morala comunistă ne învață că aceasta este și o datorie de onoare. Dragostea de învățătură ne ajută să ne îmbogățim mintea cu înțelepciunea adîncă a cărților și să ne sporim vigoarea brațelor cu forța științei. Unii se mai fălesc cu ignoranța lor, considerînd aceasta ca un merit. Alții neglijează învățătura spunîndu-și: „cum am scos-o la capăt pînă acum, pot s-o scot și de-acum înainte". Amîndouă aceste categorii de tineri greșesc. Azi, în țara noastră, este o rușine să fii un neștiutor, un incult — iar fără cunoștințe nu te poți dezvolta, nu poți fi de folos poporului tău pe măsura forțelor care le ai.

Utemistul, tînăr luptător pentru victoria noii societăți, împotriva vechii orînduieli bazată pe minciună și nedreptate, este un tînăr principial care iubește adevărul, cu o atitudine profund cinstită față de viață. Înșelăciunea, fățărnicia, minciuna, corupția — sînt trăsături urîte, caracteristice reprezentanților clasei exploatatoare. Relațiile noi care se creează în țara noastră se bazează pe încredere și respect reciproc între oamenii muncii.

SĂ FOLOSIM DIN PLIN UTILAJUL ÎN CONSTRUCŢII

In ţara noastră, în anii primului cincinal, a crescut foarte mult volumul lucrărilor de construcţie. Se ridică noi fabrici şi uzine, se construiesc căi ferate, centrale electrice, locuinţe muncitoreşti, spitale, şcoli — menite să dezvolte economia naţională, să crească nivelul de trai al celor ce muncesc.

În construcţii, un factor important pentru scurtarea termenului de execuţie şi pentru micşorarea preţului de cost îl constituie mecanizarea.

Pe şantierele ţării noastre, mecanizarea globală a lucrărilor a crescut în 1954 de 13 ori faţă de anul 1948.

Cu toate acestea folosirea utilajelor în construcţii se face încă în măsură insuficientă ceea ce a contribuit la o relativă rămînere în urmă a acestui sector.

Problema mecanizării în construcţii poate fi împărţită în două capitole principale. Este vorba de marea mecanizare, care înseamnă folosirea utilajelor grele de construcţii, ca escavatoare, buldozere, screpere, gredere, cilindri compresori, macarale-turn etc., precum şi de mica mecanizare, care înseamnă folosirea utilajelor simple de construcţii, ca macarale triunghi, containere de cărămidă, mortar şi ciment, schele metalice, popi metalici, şpraiţuri metalice, roabe, vagoneţi etc.

Trusturile de construcţii întocmesc trimestrial proiecte de organizare pentru şantierele lor. În aceste proiecte sînt prevăzute utilajele de construcţii şi mijloacele de transport necesare executării lucrărilor.

Exploatarea cît mai bună a utilajelor pe şantiere duce la sporirea productivităţii muncii.

Ţinînd seama de aceasta, conducerile şantierelor, ajutate de organizaţiile sindicale şi U. T. M., pot împărtăşi în fiecare loc de muncă experienţa fruntaşilor în folosirea tehnicii.

La şantierul nr. 3 al Trustului 4 Hunedoara, escavatoriştii de pe draglina M. C. indicativ 326—169 — de pildă — au ajuns să escaveze lunar cantitatea de 20.357 metri cubi de pămînt în 240 ore efectiv lucrate, în acest fel draglina în cauză realizînd 63% din productivitatea sa teoretică, ceea ce este un indice bun de exploatare.

Tot la Trustul 4 Hunedoara însă, escavatorul M. C. cu indicativ 326—170 a realizat lunar în ultima vreme numai 7.923 metri cubi în 188 ore efectiv lucrate, din cauza unor întreruperi. Acest escavator nu a realizat astfel decît 32% din indicele de productivitate teoretică.

Dacă împărtăşirea experienţei fruntaşilor ar preocupa mai mult comitetul U.T.M. de aici şi dacă inginerii şi maiştrii care conduc şantierul ar fi asigurat frontul de lucru — ceea ce se putea face cu uşurinţă — escavatorul ar fi avut o bună exploatare.

Eliminarea deficienţelor şi asigurarea exploatării intensive a utilajelor şi a mijloacelor de transport depinde în foarte mare măsură de colectivele de conducere a şantierelor. Asigurarea exploatării intensive a utilajelor şi a mijloacelor de transport depinde însă şi de conducătorii acestor mijloace mecanizate, care, în număr mare sînt tineri. Folosirea de către aceştia a metodelor de muncă înaintate este o condiţie esenţială în buna folosire a mecanizării pe şantiere.

De aceea tinerii conducători ai utilajelor de pe şantiere, trebuie să-şi îmbogăţească necontenit cunoştinţele profesionale, să cunoască bine maşinile şi să le îngrijească cu mult mai multă atenţie ca să poată folosi întregul lor potenţial.

O deficienţă în asigurarea funcţionării continue a utilajelor grele pe şantiere o are şi Trustul de utilaj greu, care nu asigură întotdeauna o depanare rapidă a acestor utilaje.

Repararea utilajelor de construcţii şi ale mijloacelor de transport se execută în atelierele centrale de reparaţii ale ministerului, cum sînt atelierele de reparaţii utilaj greu de construcţii. Atelierele Olteniţa, Atelierele Colentina pentru reparaţii auto. De asemenea, fiecare Trust de construcţii are cîte un atelier propriu pentru reparaţii de utilaje şi auto. De calitatea reparaţiilor din atelierele centrale şi de Trust depinde buna funcţionare a utilajelor şi mijloacelor de transport.

În atelierele centrale lucrează brigăzi de tineret care asigură reparaţiile utilajelor. Această metodă de organizare a muncii trebuie extinsă şi în atelierele de Trust, pentru că adesea, brigăzile de tineret bine organizate au adus un aport de seamă în activitatea atelierelor.

Atelierele de reparaţii auto Olteniţa, execută reparaţii mai bune decît Atelierele de reparaţii auto Colentina. În me- [illegible] faptul că la atelierele Olteniţa, secţia motoare condusă de tov. Zamfir Dumitru. Colectivul ei a executat într-o singură lună reparaţia a 12 motoare de autocamioane „Zis". Aceasta este o brigadă de tineret care a avut planificat pentru reparaţii 8 motoare.

La ARUGC în secţia strungărie lucrează o brigadă de tineret condusă de tov. Buzică Ion. Colectivul brigăzii îşi îndeplineşte lunar planul de producţie în proporţie de 202%. Brigada execută lucrări de bună calitate şi în termen, ajutînd astfel terminarea la timp a reparaţiilor de utilaje. În brigada de tineret de la secţia montaj, condusă de tov. Chivu Petre, lucrurile se petrec altfel. Membrii acestei brigăzi lipsesc de la consfătuirile de producţie şi chiar de la lucru, împiedicînd procesul de producţie, făcînd să scadă productivitatea muncii pe întreaga secţie.

Muncind conştiincios tinerii mecanici de la ARUGC, Olteniţa, Colentina şi de la atelierele Trusturilor de construcţii au sarcina să asigure repararea în bune condiţiuni a utilajelor şi mijloacelor de transport.

Iar pe şantiere, tinerii constructori, alături de vîrstnici, folosind intensiv mecanizarea, vor putea da în folosinţă la termen lucrările de construcţii, reducînd totodată şi preţul de cost.

ing. LASCAR MARIUS
şeful serviciului utilaj-transport din Ministerul Construcţiilor

Solemnitatea înmînării diplomelor de onoare ale Academiei Maghiare de Ştiinţe academicienilor C. I. Parhon şi Traian Săvulescu

Marţi dimineaţa a avut loc la Ambasada R. P. Ungare din Bucureşti solemnitatea înmînării diplomelor de membri de onoare ai Academiei Maghiare de Ştiinţe academicienilor prof. dr. C. I Parhon, preşedinte de onoare al Academiei R.P.R. şi prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R.

La solemnitate au luat parte ambasadorul R.P. Ungare la Bucureşti L. Pataki şi membri ai Ambasadei. Au participat academicienii Şt. Milcu, secretar-prim al Academiei R.P.R., V. Malinski, secretar-prim adjunct al Academiei R.P.R., I. Gh. Maurer, Dionisie Ionescu, directorul protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Aurel Mălnăşan, director în Ministerul Afacerilor Externe, reprezentanţi ai presei.

L. Pataki, ambasadorul R.P. Ungare la Bucureşti a arătat că Academia Maghiară de Ştiinţe a hotărît să confere înaltul titlu de membru de onoare academicienilor romîni prof. dr. C. I. Parhon şi prof. Traian Săvulescu, pentru activitatea lor deosebită de tărîm ştiinţific.

Ambasadorul L. Pataki a înmînat apoi acad. prof. dr. C. I. Parhon şi acad. prof. Traian Săvulescu diplomele de membri de onoare ai Academiei Maghiare de Ştiinţe.

Într-o atmosferă cordială cei prezenţi s-au întreţinut apoi îndelung.

INFORMAŢII

Marţi după-amiază s-a reîntors în Capitală delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Romîne condusă de tov. Petre Borilă, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, care a participat la Berlin la festivităţile celei de a 6-a aniversări a proclamării Republicii Democrate Germane.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost întîmpinaţi de tovarăşii: Al. Moghioroş şi general de armată Emil Bodnăraş, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, J. Fazekaş, secretar al C.C. al P.M.R., Gh. Pintilie, membru al C.C al P.M.R., Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătăţii, Al. Sencovici, ministrul Industriei Uşoare, Anton Vlădoiu, ministrul Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale şi alţii.

Au fost de faţă E. Lesniewski, prim secretar al Ambasadei R. D. Germane la Bucureşti şi alţi membri ai ambasadei.

★

Marţi seara au sosit la Bucureşti, Rosvell Garst, mare fermier din Yowa, S.U.A., conducătorul firmei americane „Garst and Thomas" specializată în producţia de seminţe hibride de porumb şi G. Schutz, fermier din Minnesota, invitaţi de Camera de Comerţ a R.P.R.

★

Marţi seara, la Casa Scriitorilor, acad. Zaharia Stancu şi dramaturgul Mihail Davidoglu, şi-au împărtăşit impresiile dintr-o călătorie făcută anul acesta în R.D. Germană.

Dramaturgul Mihail Davidoglu a vorbit despre festivalul Schiller de la Weimar şi despre întîlnirile pe care le-a avut cu scriitorii germani.

Acad. Zaharia Stancu a înfăţişat aspecte din munca de construcţie în Republica Democrată Germană, din lupta oamenilor muncii germani pentru pace şi unificarea Germaniei.

(Agerpres)

Luna prieteniei ROMINO-SOVIETICE

Festivalul Filmului Sovietic

„Căderea Emiratului"

De o mare popularitate se bucură în rîndul tinerilor spectatori filmele care evocă episoade eroice din anii războiului civil pentru instaurarea Puterii Sovietice. Şi este firesc să fie aşa. Tinerii constructori ai socialismului din patria noastră sorb cu nesaţ învăţămintele preţioase care se desprind din aceste opere cinematografice, luînd drept pildă faptele de eroism ale neînfricaţilor luptători pentru o viaţă luminoasă. Filmul „Căderea Emiratului" care se prezintă în cadrul „Festivalului Filmului Sovietic" aduce spectatorilor o amplă frescă a luptei poporului uzbek înfrăţit cu marele popor rus pentru înlăturarea jugului exploatării.

Acţiunea filmului se petrece în perioada cînd armatele roşii, apărînd tînăra Republică Sovietică, izgoniseră trupele intervenţioniştilor străini şi ale gardiştilor albi de pe aproape întreg pămîntul sovietic. În Asia în jurul puternicului emir al Buharei îşi regrupau acum forţele duşmanii Puterii Sovietice şi, de aci, încercau ei să lovească statul muncitorilor şi ţăranilor.

Înfăţişînd lupta dreaptă pentru libertate a popoarelor din îndepărtatele meleaguri ale Rusiei orientale înfrăţite cu armatele roşii eliberatoare, filmul este străbătut de-a lungul său asemenea unui fir roşu de ideea internaţionalismului proletar. Prietenia puternică izvorîtă din năzuinţe şi idealuri comune care se leagă între tinerii Serali şi Ignat, ori frăţia de arme care se consolidează între ostaşii roşii şi poporul răsculat în timpul luptelor pentru nimicirea cetăţii feudale a emirului Buharei, sînt doar cîteva exemple care ilustrează pe deplin aceasta. S-ar putea enumera mult mai multe, însă ne vom opri asupra unui singur episod din film care are o puternică valoare de generalizare.

...Se dă asaltul împotriva cetăţii emirului din Buhara. Emirul, ascultînd sfatul sfetnicilor săi, pentru a demoraliza armatele roşii, în rîndul cărora s-a înrolat poporul răsculat — dă ordin să se închidă stăvilarul care alimenta oraşul cu apă. Vadul apei se usucă, pămînturile crăpate, lipsite de apă, sînt pîrjolite de soarele care dogoreşte arzător. Culcaţi pe pămîntul încins soldaţi ruşi şi uzbeci răniţi în luptă tînjesc după un strop de apă. Sora de caritate întinde o ploscă cu apă unui rănit, să-şi astîmpere pojarul care-i mistuie ultimile puteri. Urmărind emoţionaţi plosca cu apă fiecare dintre răniţi tînjeşte după un strop de apă, dar nu se atinge de ea. Plosca cu apă ajunge în cele din urmă la mitraliorul care o toarnă în rezervor. Fiecare strop de apă în acel moment e preţios pentru a decide soarta luptei. Fiecare dintre ostaşi înţelege acest lucru. Efortul de a rezista, de a nu se da învins în faţa căldurii şi setei este făcut modest, tăcut, fără vorbe.

Filmul este un document grăitor despre dragostea şi simpatia cu care s-au apropiat realizatorii filmului (V. Kreps — scenariul, V. Bosov şi L. Faiziev — regia, T. Lebesev-operator) de sufletul poporului uzbec. Reliefînd puterea morală, tăria de caracter a oamenilor simpli, filmul dezvăluie dragostea curată, devotamentul frumoasei Oziul pentru Serali. Tîrîtă în faţa emirului din Buhara pentru a mărturisi unde se afla iubitul ei, Oziul tace. Pentru a-l forţa pe Serali să se predea, oamenii stăpînirii o poartă pe tînără în lanţuri prin tot oraşul. Privirile celor doi îndrăgostiţi se întîlnesc. O emoţie puternică o cuprinde pe Oziul dar nu trădează, îi face numai un semn abia perceptibil iubitului ei să nu întreprindă nimic. Serali trebuie să fie liber pentru a putea înfăptui cu ajutorul prietenilor ruşi idealul de atîtea veacuri al poporului — zdrobirea exploatării.

„Căderea Emiratului", demascînd chipul hidos al asupritorilor feudali de felul emirului, laşitatea şi frica de care aceştia au fost cuprinşi în faţa apropierii armatelor roşii revoluţionare, subliniază în acelaşi timp că emirul nu era altceva decît o unealtă în mîinile capitaliştilor străini şi a gardiştilor albi contra-revoluţionari.

Redînd dintr-un unghi nou, o frescă impunătoare a anilor războiului civil, conturînd figuri luminoase ale unor luptători comunişti ca Frunze, Kuibîşev, filmul deschide în faţa spectatorilor o pagină din istoria Marii Revoluţii Socialiste — şi anume aceea a zdrobirii jugului exploatării în partea asiatică a Rusiei.

O scenă din film

Vizite ale oaspeţilor

Marţi dimineaţa, membrii delegaţiei sovietice care participă la manifestările din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, precum şi membrii delegaţiilor asociaţiilor de prietenie cu U.R.S.S. din diferite ţări care au participat la cel de al 4-lea Congres A.R.L.U.S., au făcut o vizită la Consiliul General A.R.L.U.S.

Oaspeţii au fost întîmpinaţi de tovarăşii: acad. prof. dr. C. I. Parhon, preşedintele A.R.L.U.S.-ului, Ofelia Manole, Octav Livezeanu, vicepreşedinţi ai Consiliului General A.R.L.U.S., Eugen Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., şi Ion Moraru, secretar adjunct, de membri şi numeroşi activişti ai Consiliului General A.R.L.U.S.

A fost de faţă I. S. Ilin, secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Oaspeţii sovietici au oferit daruri Asociaţiei romîne pentru legăturile de prietenie cu U.R.S.S.

Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

În cursul zilei, membrii delegaţiei sovietice au făcut diferite vizite în Capitală.

P. I. Kudreavţev, prim locţiitor al ministrului Justiţiei al U.R.S.S., conducătorul delegaţiei, a făcut o vizită la Ministerul Justiţiei, unde a fost primit de tov. Gh. Diaconescu, ministrul Justiţiei şi de funcţionari superiori din minister.

Prof. dr. I. V. Davidovski, membru al Prezidiului Academiei de Ştiinţe Medicale al U.R.S.S., a vizitat Institutul de ftiziologie.

În cursul dimineţii, scriitorul Lev A. Kassil a vizitat Editura Cartea Rusă.

A. M. Lazarev, ministrul Culturii R.S.S. Moldoveneşti a vizitat centrul cinematografic „Buftea", prof. L. V. Zankov, a făcut o vizită la Şcoala medie de fete nr. 16, iar Ana Mihailovna Ladani a vizitat Muzeul satului.

În cursul zilei de ieri, delegaţii asociaţiilor de prietenie cu U.R.S.S. veniţi în ţara noastră cu prilejul celui de al 4-lea Congres al A.R.L.U.S.-ului au vizitat fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej".

Săptămîna muzicii clasice ruse şi sovietice

În cadrul manifestărilor cultural-artistice prilejuite de Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, între 30 octombrie şi 7 noiembrie va avea loc „Săptămîna muzicii clasice ruse şi sovietice".

În această perioadă, pe scenele teatrelor de operă din ţara noastră vor fi prezentate spectacole cu operele „Dama de pică", „Evgheni Oneghin" şi „Mazeppa" de Ceaikovski, „Rusalka" de Dargomîjski, „Aleko" de Rahmaninov, „Cocoşul de aur" de Rimski-Korsakov, „Tînăra gardă" de Meitus, baletele „Fîntîna din Baccisarai" de Asafiev, „Seherezada" de Rimski-Korsakov.

La Teatrul de stat de operetă din Bucureşti vor avea loc reprezentaţii cu „Vînt de libertate" de Dunaevski şi „Aculina" de Kovner, iar la Teatrul de estradă şi operetă din Oraşul Stalin, cu opereta „Vînt de libertate".

Orchestrele filarmonice vor da cîte un concert festiv alcătuit din lucrări ale compozitorilor clasici ruşi, sovietici şi romîni. De asemenea, Filarmonica de stat „George Enescu" va da două concerte de muzică de cameră clasică rusă şi sovietică.

(Agerpres)

Nesinceritatea, demagogia, lăudăroşenia mincinoasă trebuie înfierate cu asprime de colectiv. Pentru un utemist, între vorbă şi faptă trebuie să fie un acord deplin, cuvîntul dat trebuie respectat, cinstea de membru al organizaţiei revoluţionare a tineretului trebuie să fie nepătată.

Tinereţea iubeşte prietenia. Nicicînd nu este omul mai deschis, mai aproape de cei din jur, ca în zilele tinereţii. Prietenia, tovărăşia, dragostea — iată sentimente care îmbogăţesc sufletul tînărului şi cărora morala comunistă le dă un conţinut şi mai înălţător. Adevărata prietenie nu înseamnă, desigur, numai o conversaţie veselă la un pahar de vin şi nicidecum îngăduinţă reciprocă pentru slăbiciunile celuilalt. Prietenia, tovărăşia, este un sentiment mai adînc, întemeiat pe comunitatea de idei şi năzuinţe, pe stimă, încredere şi ajutor reciproc. Adevăratul prieten îşi ajută tovarăşul întotdeauna în muncă, în învăţătură, se bucură de succesele celuilalt, se sfătuieşte cu el, învaţă din ceea ce are prietenul său mai bun şi critică lipsurile acestuia. Utemistul tinde întotdeauna nu numai să dobîndească el însuşi trăsături morale comuniste, ci doreşte acelaşi lucru şi prietenului său, îl ajută concret să devină un bun muncitor sau un harnic colectivist, însufleţit de grijă pentru bunul obştesc, cult, curajos, vigilent, cinstit, perseverent, oţelit.

Cînd minerul utemist Pîrja Viorel, de la Petrila, a observat că cel mai bun prieten al său, tînărul miner Bratu Gheorghe, şi el utemist, nu mai munceşte bine, începe să întîrzie şi să lipsească de la lucru, că vine acasă seara tîrziu, duhnind a rachiu, nu i-a tolerat aceste slăbiciuni. L-a criticat cu severitate, nu l-a cruţat, i-a arătat că prost a făcut înhăitîndu-se cu un element descompus, pus pe chiul şi chefuri. Atunci cînd activitatea lui Bratu a fost analizată în şedinţa organizaţiei de U.T.M., Pîrju Viorel nu s-a sfiit să critice aspru, să-i dezvăluie lipsurile şi faţă de alţii. În felul acesta, el s-a purtat ca un adevărat prieten, devotat. După aceea, el l-a ajutat pe Bratu să intre în brigada sa; acesta s-a schimbat cu ajutorul prietenului său, a muncit cu atîta rîvnă încît a fost distins cu insigna de miner fruntaş. Prietenia lor a crescut, a devenit mai matură, mai trainică.

În viaţa omului tinereţea este acel anotimp în care înfloreşte dragostea, roadele ei dăinuiesc de-a lungul întregii vieţi, luminînd-o, îmbogăţind-o. Fiecare tînăr şi tînără simte nevoia cuiva pe care să-l iubească, să-l simtă aproape, la care să se gîndească, căruia să-i împărtăşească gîndurile şi visurile cele mai intime. „Nu există ceva mai minunat decît floarea iubirii", scria Gorki. Societatea burgheză care deformează şi mutilează sentimentele oamenilor, a transformat şi dragostea în obiect de comerţ. Familia burgheză este adesea un paravan ipocrit al prostituţiei. Morala comunistă cere tînărului să privească cu seriozitate şi responsabilitate dragostea şi căsătoria; ea statorniceşte relaţii între bărbaţi şi femei, bazate pe sinceritate şi luptă pentru întărirea familiei, pentru o dragoste însufleţită de sentimente nobile. Egalitatea politică, socială, economică, între bărbat şi femeie, care este asigurată în ţara noastră, creează condiţii materiale pentru aceasta.

Morala comunistă dă răspunsuri limpezi la întrebările care frămîntă pe mulţi utemişti în legătură cu căsătoria, cu familia. Atunci cînd un tînăr şi o tînără se hotărăsc să întemeieze împreună un cămin, ei trebuie să se cunoască bine unul pe altul, să fie încredinţaţi de profunzimea şi trăinicia sentimentelor lor, să înţeleagă ce mare responsabilitate îşi asumă. La temelia căsătoriei trebuie să stea dragostea şi nu calcule meschine, nu exclusiv atracţia fizică, ci iubirea înflorită pe comunitatea de convingeri şi de ţel, pe aprecierea reciprocă, pe prietenie devotată. În lumea noastră, a omului eliberat de exploatare, dragostea a scăpat de sub apăsarea sacului cu bani şi tocmai datorită acestei eliberări, fiecare tînăr are posibilitatea să-şi aleagă liber şi conştient tovarăşul de viaţă, iar dragostea să fie un sentiment curat şi deosebit de trainic. Alegîndu-şi tovarăşul sau tovarăşa de viaţă, îţi alegi pe cel cu care vei păşi alături, umăr la umăr, zeci de ani. Aceasta înseamnă să fii serios, statornic, nu uşuratec ca fluturele care zboară din floare în floare. Iubirea este o cotitură în viaţa omului şi nu un episod uşor şi trecător, căsătoria este un lucru foarte important.

Mai sînt însă, din păcate, unii utemişti şi tineri care calcă în picioare frumuseţea acestui sentiment, care au o atitudine superficială şi neserioasă faţă de familie, care nu-şi înţeleg datoria pe care o au faţă de tovarăşul lor de viaţă. Utemistul Gheorghe Stoica, de pildă, de la gospodăria agricolă de stat Căciulaţi, regiunea Iaşi, s-a căsătorit cu Viorica, din dragoste. El era un tînăr serios, harnic, chibzuit, care se bucura de aprecierea tovarăşilor săi. De aceea, nu mult după căsătorie Stoica a fost trimis la o şcoală de cîteva luni, iar la întoarcere a fost numit brigadier. Utemiştii gospodăriei l-au ales şi secretar al organizaţiei. Pe măsură însă ce Stoica avea mai multe succese în muncă, el se îndepărta tot mai mult de soţia sa, căreia înainte îi jurase atîta dragoste. Apoi, Gheorghe a devenit activist al Comitetului raional U.T.M.-Roman. Acum venea acasă din ce în ce mai rar. Nici de vorbit aproape că nu vorbea cu soţia sa, cînd venea — se trîntea în pat şi nu scotea nici un cuvînt. Crezîndu-se deja foarte învăţat, văzîndu-se activist, Stoica îşi dezvălui fondul urît al sufletului său şi începu să arate pe faţă că îi este ruşine cu nevasta lui. „Dacă eram acum doi ani aşa cum sînt astăzi, nu te luam pe tine". Astfel de cuvinte josnice arunca Stoica în faţa soţiei sale. Nici cei doi copii, pe care i-au avut, n-au reuşit să trezească în acest activist cu suflet mărunt, sentimentul responsabilităţii faţă de familie. A cerut divorţul şi, a doua zi, şi-a adus o altă femeie în casă.

Pentru faptele sale, Stoica a fost exclus din organizaţia noastră. Este limpede că el n-a fost în stare să iubească cu adevărat — căci o asemenea dragoste nu se stinge, dacă unul din soţi devine cu mai multă carte, ci, dimpotrivă, generează dorinţa de a se ajuta reciproc, de a învăţa unul de la altul, cimentează sentimentele şi familia. Nu trebuie să uităm niciodată că a fi utemişti, a ne călăuzi după normele moralei comuniste, înseamnă că şi în viaţa personală, în prietenie, în dragoste, în căsătorie, în familie — şi nu numai în producţie — trebuie să respectăm cerinţele acestei morale, care ridică pe om pe cele mai înalte culmi.

Toată viaţa noastră, tinereţea, însuşi faptul că azi ne putem strădui să devenim oameni adevăraţi, cu o înaltă moralitate, noi, utemiştii, le datorăm partidului. Partidul ne-a deschis în faţă perspectivele unei vieţi cum încă nici o generaţie a poporului nostru nu a avut. Partidul ne învaţă să fim mai buni, mai hotărîţi şi mai curajoşi. Dragostea fierbinte pentru partid, dorinţa de a da viaţă cît mai bine liniei partidului, sarcinilor pe care ni le încredinţează, este de aceea o caracteristică esenţială a portretului moral al utemistului, face parte organică din însăşi fiinţa sa. Cea mai înaltă cinste la care visează un utemist, este aceea de a fi demn să devină comunist, să intre în rîndurile partidului, pentru a-şi putea dedica astfel pe deplin întreaga sa capacitate luptei pentru libertatea şi fericirea poporului nostru şi a întregii omeniri muncitoare.

Toată strădania fiecărui utemist de a-şi însuşi morala comunistă, minunatele ei trăsături, este de fapt o muncă pentru a deveni un adevărat luptător comunist. Apropierea celui de al doilea Congres al P.M.R., constituie pentru utemiştii din oraşele şi satele patriei un nou prilej de a se pregăti şi mai temeinic pentru ziua în care tovarăşii şi fraţii noştri mai mari, membrii eroicului partid al clasei muncitoare, vor socoti că ei merită să intre în rîndurile lor.

M. CERNEA

Organizatorul de grupă

Deşi a fost ales la începutul anului, Stoian Vlad şi-a început activitatea ca organizator de grupă doar în mijlocul anului universitar. Nu există nici o pretinsă originalitate în această afirmaţie, ci un simplu adevăr. La începutul semestrului II al anului universitar trecut, Stoian Vlad, organizatorul grupei a III-a a anului III de la Facultatea de mecanică din Timişoara, a învăţat cum trebuie să muncească cu studenţii. Poate unora li se va părea trist acest fapt, alţii îşi vor pune legitima întrebare: de ce n-a fost ajutat din timp să-şi vadă lipsurile? — iar pentru alţii adevărul exprimat mai sus li se va părea edificator. Un om care învaţă să muncească din mers, capabil să-şi vadă greşelile la timp şi să-şi reorganizeze — potrivit unei noi situaţii create — întreg sistemul metodelor de lucru merită toată stima.

★

Cînd s-a încheiat semestrul I al anului trecut, Stoian s-a văzut în faţa unei situaţii la care — oricum — nu se aştepta. Din numărul membrilor grupei sale patru erau restanţieri. Ca la orice impas două căi erau deschise grupei: sau totul urma să fie lăsat la voia întîmplării după principiul: fiecare va dormi cum îşi va aşterne, sau... Lui Stoian, în aceste momente i-a trecut prin cap ideea ca pînă la sfîrşitul anului grupa lui să fie integralistă. Se spune că în momente grele oamenii capătă asemenea forţe, atîta tărie încît, fără să piardă simţul realului, se simt capabili de orice acţiune şi nici un proiect nu este greu de realizat. Ideea lui Stoian se dovedea îndrăzneaţă iar perspectiva luptei plină de bărbăţie.

Organizatorul grupei U.T.M. şi-a analizat activitatea din timpul primului semestru. Nu i-a fost greu să descopere cauzele pentru care grupa lui număra patru restanţieri. Obişnuitele practici: absenţe de la cursuri, întîrzieri în predarea proiectelor, superficialitate în notarea explicaţiilor profesorilor. Asemenea practici sînt bine cunoscute multor organizatori de grupe studenţeşti. Stoian a crezut un timp că poate să combată aceste lacune după metodele obişnuite indicate în şedinţele de instructaj — ţinute ce-i drept — cu destulă regularitate. Rezultatele acestor metode, departe de a fi neglijabile, n-au avut totuşi eficacitatea necesară. Şi atunci, unde era greşeala organizatorului de grupă?

Lui Stoian nu i-a fost ruşine să recunoască că suferă de ceea ce ar putea fi numit „oficialismul".

Trăieşti ani de zile în mijlocul unui colectiv, ajungi să-i cunoşti bine pe membrii acestuia, împarţi cu ei bucuriile şi necazurile, te simţi bine cînd îi ai lîngă tine şi dimpotrivă le regreţi absenţa fie ea chiar temporară. Şi dintr-odată, căpătînd o oarecare muncă de răspundere în mijlocul aceluiaşi colectiv începi să-l ignorezi, cuvintele prieteneşti, calde încep să ţi se pară nepotrivite pentru noua ta funcţie, cauţi altele reci, neconvingătoare. Cu ce drept? În fond, te adresezi unor oameni de-o vîrstă cu tine, cu o pregătire apropiată de a ta.

— Mi s-a întîmplat — mărturiseşte Stoian — ca în anii trecuţi să-mi critic deseori un coleg pentru neglijenţă în însuşirea cunoştinţelor predate sau pentru indisciplină. Mă asculta atent şi vedeam bine că nu rămîne insensibil criticii mele. Mai tîrziu, cînd am devenit organizator de grupă continuam să-l critic. Era absent, cu gîndurile la altceva, se încrunta deseori şi din toată fiinţa lui se degaja parcă refuzul de a mă înţelege. De ce? Dispreţ pentru funcţia pe care o aveam? E absurd să crezi aşa ceva. Îi spuneam oare altceva decît în anii trecuţi? Nicidecum. Atunci? Adevărul e că studentul respectiv nu mai vedea în mine COLEGUL de an, apropiat şi prieten ci, un om rece, vînător de greşeli, oficial.

Impresia aceasta era accentuată şi de felul în care erau întocmite dările de seamă prezentate în adunările de grupă. Faptele erau de cele mai multe ori necontrolate încît la sfîrşitul şedinţei studentul criticat se apropia de referent cu cuvintele: ai avut probabil neapărată nevoie de un exemplu negativ şi m-ai găsit pe mine. Neputînd justifica cu argumente serioase prezenţa în referat a cazului respectiv, organizatorul de grupă recurgea la măsura extremă: aşa ai învăţat dumneata să-ţi însuşeşti critica? Respingînd-o? De aici, existenţa unei tensiuni şi încordări între organizatorul de grupă şi o parte dintre studenţi.

Toate aceste lucruri şi le-a mărturisit Stoian în mod cinstit, deschis. Interesat sincer în îmbunătăţirea activităţii în cadrul grupei el şi-a analizat modul de a munci cu studenţii şi a tras concluziile corespunzătoare.

Grupa a început să-şi ţină cu regularitate adunările. Referatele erau prezentate aproape totdeauna de către Stoian. Fiecare din ele a fost pregătit din vreme, după discuţii cu cadrele didactice şi colegii de grupă. Socotind că munca de organizator nu este un lucru de mîntuială, Stoian îşi scria totdeauna referatele, chiar cele aparent neînsemnate, cîntărind cu grijă fiecare cuvînt, fiecare apreciere. În fiecare din referatele lui, fie ele critice, pornea de la ideea încrederii în capacităţile studentului respectiv încercînd să trezească ambiţia personală a acestuia, mîndria pentru onoarea grupei. În acest fel s-a procedat cu restanţierii Janta Gh., Moţet Ion şi alţii. Unii aveau obiceiul să absenteze de la cursuri, alţii nu-şi aduceau la timp proiectele. Au fost discutaţi aceşti studenţi în grupă şi puşi în faţa probelor evidente.

— Vezi Moţet, eşti singurul care pînă acum n-ai adus proiectul. Toţi ceilalţi şi l-au predat la timp, numai tu ai găsit „cauze obiective". Poate ţi-este greu să-l faci? Să te ajutăm. Vrei?

Moţet e un student capabil, pe care numai o anumită lenevie îl împiedică să ţină pasul cu restul membrilor grupei. Aluzia indirectă a organizatorului l-a făcut să se ruşineze, să înţeleagă că de fapt toţi au încredere în el şi tocmai din această pricină exigenţa lor este mai mare.

Punînd în centrul activităţii lui încrederea în oameni, evitînd „prelucrarea" rece, mereu aceeaşi, plictisitoare şi monotonă, Stoian a reuşit să-şi apropie mult colegii de grupă, interesîndu-i în acţiunile colective.

Sentimentul răspunderii faţă de activitatea întregii grupe s-a dezvoltat încetul cu încetul prin atragerea majorităţii studenţilor în rezolvarea problemelor curente. Astfel, un ajutor de seamă l-au dat studenţii fruntaşi Simedru Ana şi Retzler Ion celor rămaşi în urmă la învăţătură. Lucrurile au mers pînă acolo încît în perioada pregătirilor pentru examene toţi membrii grupei au studiat împreună şi tot împreună au fixat zilele examenelor. Răsplata lui Stoian a fost mare cînd la sfîrşitul sesiunii de examene toată grupa a fost declarată integralistă. Şi nu există poate o satisfacţie mai mare decît aceea de a-şi vedea străduinţele încununate de succes.

I. DELEANU

Pe marginea actualității internaționale

Azi despre:

Semnificația unor alegeri

Tot ceea ce displace diplomaților americani, toate evenimentele care se petrec în afara schemei stabilite la Departamentul de stat sînt catalogate în unele cercuri din apus drept „manevre ale Moscovei". Recent, chiar, d. David Lawrence, care își așterne panseurile în „New York Herald Tribune" se grăbește să explice rezultatul votului în Adunarea Generală a O.N.U. în problema Algeriei ca și rezultatele alegerilor din Indonezia prin intrigi „ale rușilor".

Sîntem curioși acum ce poziție vor lua misterii Lawrence față de rezultatele alegerilor din landul (provincia) vest-german Bremen.

Acestea sînt primele alegeri care au loc în Germania occidentală după reîntoarcerea cancelarului Adenauer de la Moscova, unde după cum se știe delegația vest-germană a ajuns la un acord cu guvernul U.R.S.S. în privința reluării relațiilor diplomatice dar și-a reafirmat adeziunea la acordurile agresive de la Paris. In același timp partidul social democrat, care a sprijinit și el acțiunea de stabilire a legăturilor dintre U.R.S.S. și R.F. Germană, s-a pronunțat însă împotriva acordurilor de la Paris. Căci este știut că aceste acorduri sînt o piedică de seamă în calea unificării Germaniei.

Pe cine au sprijinit alegătorii din această importantă provincie vest-germană? Răspunsul ni-l dau cifrele: partidul social-democrat a obținut 174.123 de voturi sau 47,8 la sută, în vreme ce partidul cancelarului Adenauer, „Uniunea creștin-democrată" a obținut doar 65.750 (18 la sută) din voturi. Comparînd aceste cifre cu rezultatele ultimelor alegeri pentru Bundestag care au avut loc în septembrie 1953 reiese că partidul social democrat a obținut cu 6,8 la sută mai multe voturi, în timp ce numărul voturilor căpătate de „Uniunea creștin-democrată" a scăzut cu 6,8 la sută. Partidul comunist din Germania, în ciuda persecuțiilor și a greutăților, a obținut și el cu 2 la sută mai multe voturi.

E clar deci că și acest vot reprezintă un nou avertisment dat adepților „politicii de pe poziții de forță", politică ce-și găsește expresia în Europa prin acordurile de la Paris. Votul trebuie să însemne de asemenea un îndreptar pentru participanții conferinței de la Geneva asupra dorințelor poporului german.

Desigur că votul din landul Bremen este și o urmare a politicii clare a Uniunii Sovietice în problema germană. Prin recentele ei inițiative, U.R.S.S. a dovedit în acte concrete dorința de a vedea cît mai grabnic reunificată Germania, în condiții care să asigure dezvoltarea pașnică și democratică a acestei țări, astfel ca securitatea Europei să nu fie primejduită.

In subcomitetul Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

NEW YORK 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 octombrie, subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și-a reînceput lucrările.

Luînd cuvîntul în ședința din 7 octombrie a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev, a declarat în încheiere, după ce a trecut în revistă activitatea de pînă acum a subcomitetului:

In pofida hotărîrii Adunării Generale din 4 noiembrie 1954 care a propus elaborarea principiilor fundamentale pentru reducerea armamentelor și forțelor armate, interzicerea armei atomice și stabilirea unui control internațional eficace în subcomitet a fost prezentată propunerea ca întreaga atenție să fie acordată problemelor controlului, inspecției și dezvăluirii. Totodată s-a afirmat că rezolvarea acestor probleme și înfăptuirea lor fără realizarea unei înțelegeri asupra programului de măsuri în vederea reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice ar deschide calea spre dezarmare sau ar duce chiar la reducerea de comun acord a armamentelor. Dar care pot fi garanțiile că după înfăptuirea inspecției și dezvăluirii forțelor armate va fi urmată de reducerea reală a armamentelor și interzicerea armei atomice?

După părerea delegației sovietice, este posibil să se realizeze un acord asupra aspectelor importante ale problemei dezarmării.

In ceea ce privește aspectele esențiale ale acestei probleme, pozițiile membrilor subcomitetului s-au apropiat într-atît încît este posibil să se consemneze un anumit acord și să se ia o hotărîre de comun acord. Hotărîrea comună a subcomitetului care, consemnînd un acord general în problema importantă a stabilirii nivelurilor forțelor armate ale marilor puteri, termenele intrării în vigoare a interzicerii folosirii armei atomice, stabilirea de posturi de control în punctele strategice precum și asumarea de către state a obligației ca pînă la încheierea unei convenții internaționale cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice să nu folosească primele armele atomice și cu hidrogen împotriva oricărei țări, ar avea o mare importanță deoarece ea ar insufla în inimile a milioane de oameni încrederea că dezarmarea este pe deplin realizabilă și că puterile reprezentate în subcomitet încearcă pași reali în această direcție.

Reprezentantul S.U.A., Stassen, care a prezidat ședința, a anunțat că „subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare intenționează să facă o mică întrerupere a lucrărilor care va dura pînă cînd se va termina apropiata conferință de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe".

In aceeași ședință au mai luat cuvîntul reprezentantul S.U.A., H. Stassen, al Angliei, A. Nutting, al Franței, J. Moch și al Canadei, P. Martin.

Inscripție la o fotografie

ÎNCREDERE...

Vor fi unii, poate, înclinați să spună: „E o fotografie veche. Sînt mai bine de doi ani de cînd obiectivul aparatului fotografic a prins această imagine". Intr-adevăr data ei este: august 1953. Locul: București. Prilejul: cel de al IV-lea Festival al Tineretului și Studenților.

Și totuși fotografia aceasta este foarte actuală. Este un document ce merită să figureze la loc de cinste. Căci iată-i împreună, tineri din Anglia, din Cipru și din alte cîteva colonii britanice.

Al doilea din stînga este un tînăr din Cipru. Il privești, cauți să-ți reamintești dacă nu l-ai întîlnit cîndva, tu prietenă te întrebi dacă nu este cel care ți-a oferit o insignă sau i-ai cerut un autograf și deodată, ca o lovitură înfundată, des repetată, îți vin în minte ultimele telegrame din Cipru: tînărul Spiro Papuis de 18 ani a fost trimis în fața curții marțiale pentru că ar fi încercat să răstoarne ...guvernul prin forță (subtilă e ironia engleză!); o altă știre: un tînăr de 16 ani, Gheorghides, a fost omorît în cursul unei manifestații... arestări... din nou moarte... percheziții... stare de asediu... Și simți că imaginea fotografiei ți se plimbă tulbure prin fața ochilor. Oare mai trăiește? Nu o fi el cel omorît, sau cel arestat... Il privești cum zîmbește. Nu, nu se poate, nu e el, ar fi prea cumplit.

E un prieten de-al lui, un frate sau un tînăr cipriot oarecare. Te liniștești? Nu. In Cipru mor oameni, mor tineri. Și aceasta pentru că ei vor ca Ciprul să aparțină ciprioților.

Dar te uiți un moment din nou la fotografie și spui în gura mare: Increderе.

Te copleșește sentimentul încrederii, și fără a uita pe cei mulți de o vîrstă cu noi morți, arestați sau azi la 18 sau 25 de ani legați de un pat de spital, crezi în viitor, în mai bine pretutindeni. Da, împreună tineri din Anglia și Cipru. Increderе în ei, încredere în prietenie. Șueratul gloanțelor este acoperit, revărsării de ură, miopiei unor politicieni care nu vor să înțeleagă dorința de libertate a unui popor, li se opun brațele unite ale acestor tineri, brațe de englezi și ciprioți.

S. B.

Un discurs a lui Dulles contrar „spiritului Genevei"

WASHINGTON 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 octombrie, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a rostit la Miami (Florida) la Congresul organizației „Legiunea americană" un discurs consacrat politicii externe. După cum scrie ziarul „New York Times", în acest discurs a fost expus programul S.U.A. pentru apropiata conferință de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, care va avea loc în curînd. Din discursul lui Dulles se constată că acest program este contrar „spiritului Genevei".

Secretarul de stat al S.U.A. a încercat să prezinte politica Uniunii Sovietice îndreptată spre slăbirea încordării în relațiile internaționale drept un rezultat al politicii „de pe poziții de forță" promovată de puterile occidentale. Încercînd să semene neîncredere în politica de pace a Uniunii Sovietice, Dulles a spus că s-ar putea ca această politică să fie „pur și simplu o manevră". El a recunoscut însă totodată că pentru Statele Unite este foarte greu să-și continue vechea lor politică în urma acțiunilor întreprinse de Uniunea Sovietică pe planul politicii externe. „Se pare, a spus el, că niciodată țara noastră nu s-a mai lovit în politica sa de o problemă atît de dificilă și delicată". Dulles a chemat la „colaborare internațională" avînd însă în vedere doar alcătuirea de blocuri militare sub conducerea americană și crearea de baze militare americane pe teritorii străine.

„Statele Unite nu cred în posibilitatea neutralității", a spus Dulles afirmînd că politica de neutralitate ar fi „o concepție învechită". După cum rezultă din discursul lui Dulles, el continuă să considere că scopul politicii S.U.A. este lichidarea cuceririlor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană și a orînduirii democrat-populare aleasă de popoarele Europei răsăritene.

Secretarul de stat a lăsat să se înțeleagă că conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri nu trebuie să ducă la o schimbare a politicii externe a S.U.A.

Dulles a mai amintit de conferința de la Geneva a șefilor guvernelor pentru a declara că S.U.A. nu vor accepta reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice atît timp cît nu vor fi acceptate propunerile președintelui Eisenhower cu privire la fotografierea din avion și la schimbul de informații militare.

Dezbaterile asupra Algeriei în Adunarea Națională Franceză

PARIS 11 (Agerpres). — La 11 octombrie au început dezbaterile în Adunarea Națională Franceză în legătură cu politica guvernului francez în Algeria. Dimineața înainte de deschiderea dezbaterilor, a avut loc un consiliu de miniștri în cadrul căruia guvernul a încercat să-și precizeze politica cu privire la Algeria.

După cum precizează comentatorul agenției France Presse această politică urmărește menținerea Algeriei în starea de „departament al Franței".

În cadrul dezbaterilor parlamentare care au început marți după amiază și în care au fost programați la cuvînt 13 deputați a luat cuvîntul Jacques Duclos din partea grupului parlamentar al partidului comunist. Duclos s-a ridicat cu hotărîre împotriva politicii de represiune duse în Algeria de guvernul francez și autoritățile franceze din Algeria.

Din Brazilia sosesc noi date asupra alegerilor

RIO DE JANEIRO 11 (Agerpres). — Luni seara rezultatele parțiale ale alegerilor prezidențiale din Brazilia erau următoarele:

Kubitschek — 2.534.188 de voturi, Tavora — 2.130.329 de voturi, de Barros — 1.928.879 de voturi, Salgado — 604.904 de voturi.

Dintre candidații la postul de vicepreședinte al republicii, Goulart obținuse aproape 3 milioane de voturi, față de 2.760.000 voturi obținute de Milton Campus, candidatul blocului partidelor reacționare care l-au desemnat pe Tavora. În felul acesta candidații forțelor populare își mențin avansul față de candidații guvernamentali.

„Sînt fericit că am vizitat U. R. S. S."

Declarația unui industriaș american

CHIȘINĂU 11 (Agerpres). — TASS transmite: Rosvell Garst — conducătorul firmei americane „Garst and Thomas" care produce semințe hibride de porumb a vizitat timp de două zile R.S.S. Moldovenească.

Rosvell Garst a fost primit de Fedor Koval, ministrul agriculturii al R.S.S. Moldovenești. Cu acest prilej Garst a declarat: „In cursul vizitei de două săptămîni în U.R.S.S., am fost primit pretutindeni în mod extrem de ospitalier. Am vizitat orașele Moscova, Kiev, Harkov, Dnepropetrovsk, Odesa, Yalta. Mi s-a acordat înalta cinste de a fi primit de conducătorii sovietici N. S. Hrușciov și A. I. Mikoian. Sînt foarte fericit că am vizitat țara voastră, că am cunoscut pe minunații ei oameni și că am stabilit cu ei legături de prietenie și de afaceri".

Agențiile de presă comunică

MOSCOVA. — La 11 octombrie, dl. L. B. Pearson, ministrul Afacerilor Externe al Canadei, care la invitația guvernului sovietic vizitează U.R.S.S., a părăsit Moscova, plecînd cu avionul la Stalingrad.

MOSCOVA. — La 11 octombrie a sosit la Moscova, venind din Pekin în drum spre patrie, Pietro Nenni, secretarul general al partidului socialist italian.

PARIS. — La 10 octombrie a avut loc deschiderea școlii centrale de partid a Partidului Comunist Francez. Cu acest prilej, Maurice Thorez, secretarul general al partidului, a rostit o cuvîntare în care a spus printre altele:

Pentru Maroc, Algeria și Tunisia, singurul mijloc de a reglementa problemele ridicate de istorie, îl constituie tratativele cu reprezentanții cu autoritate ai popoarelor acestor țări. Acesta este singurul mijloc de a uni în cadrul Uniunii Franceze popoarele înrobite de imperialismul francez și care în prezent, cu sprijinul muncitorilor și celorlalți democrați din Franța, cer să li se acorde libertate și independență națională. Este limpede pentru fiecare că dreptul de a ieși din Uniune nu înseamnă obligația de a se retrage din ea. Toate popoarele Uniunii Franceze, inclusiv poporul algerian, trebuie să fie stăpîne pe soarta lor.

TEHERAN. — După cum relatează agenția France Press, Hossein Ala, primul ministru al Iranului, a anunțat aderarea Iranului la pactul militar turco-irakian.

NEW YORK. — Luni s-a produs la bursa de acțiuni din New York o nouă scădere bruscă a cursului acțiunilor, a treia în ultimele două săptămîni.

MARGATE. — După cum s-a mai anunțat, la ședința din după amiaza zilei de 10 octombrie a conferinței partidului laburist au continuat discuțiile pe marginea politicii partidului.

BERLIN — La 8 octombrie a sosit la Frankfurt pe Oder primul mare transport de prizonieri germani care își ispășeau pedeapsa pentru crimele lor în Uniunea Sovietică și care au fost puși în libertate în urma hotărîrii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

NEW-YORK TIMES: De ce este neliniștit guvernul S. U. A.

Din paginile presei străine

Corespondentul din Washington al ziarului „New York Times". Reston scrie că „guvernul S.U.A. este neliniștit de tendințele actuale din problemele internaționale" și că „în prezent se consideră că puterile occidentale și aliații lor se lovesc de dificultăți în multe regiuni ale lumii".

Reston arată că aceste zone sînt Africa de nord, Ciprul și alte regiuni ale Orientului Apropiat, Germania, Iugoslavia, țările Extremului Orient.

Reston, lasă să se înțeleagă că S.U.A. intenționează să-și revizuiască poziția față de conferința de la Bandung, față de conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și față de tratativele sovieto-iugoslave de la Belgrad.

El arată că ultimele evenimente „au dus la aprecieri mult mai pesimiste asupra conferințelor de la Bandung, Geneva și Belgrad decît aprecierile făcute la Washington atunci cînd au avut loc aceste trei importante întîlniri diplomatice".

După cum reiese din știrea lui Reston, conducătorii politicii externe americane sînt neliniștiți de manifestarea „adevăratului spirit al Bandungului, în legătură cu faptul că la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. țările participante la această conferință s-au situat pe o poziție anticolonială mai netă și au pus într-o situație foarte dificilă nu numai Anglia, Franța și Olanda, ci și S.U.A.".

„Importanța „spiritului Genevei" ca și a „spiritului Bandungului", scrie în continuare Reston a fost recent minimalizată în lumina evenimentelor din Germania și din restul Europei occidentale, deoarece guvernul american a ajuns abia acum la concluzia că la conferința celor patru mari de la Geneva sau înainte de această conferință nu s-a petrecut nimic de natură să justifice vreo reducere a forțelor armate ale puterilor occidentale. Englezii încep însă să-și reducă armata regulată și aici se presupune că alte țări vest-europene vor proceda la fel. Între timp, Republica Federală vest-germană a consimțit să stabilească relații diplomatice cu Moscova și în urma acestei hotărîri Uniunea Sovietică devine singura mare putere care are contact direct cu germanii din răsărit și apus".

Corespondentul din Washington al ziarului „New York Times", Smidt, anunță că Consiliul național de securitate la conferința sa care va avea loc săptămîna viitoare „va discuta modalitățile de a înăbuși actualele tendințe de neutralitate, precum și starea de spirit antioccidentală și mai ales antiamericană din întregul Orient Mijlociu". Aceste tendințe, arată Smidt, „au slăbit flancul de sud al organizației tratatului nord-atlantic" și împiedică extinderea alianței militare între Irak, Turcia, Pakistan și Anglia.

„Potrivit știrilor primite de Departamentul de stat, scrie Smidt, în Grecia cea mai mare parte a opiniei publice consideră că S.U.A. sînt în parte răspunzătoare pentru evenimentele care au dus la demonstrațiile antigrecești din Turcia, care au avut loc la 6 septembrie".

ȘTIRI SPORTIVE

MOSCOVA 11 (Agerpres). — In runda a 6-a a turneului internațional feminin de șah de la Moscova s-au înregistrat următoarele rezultate: Gurfinkel (U.R.S.S.)-Volpert (U.R.S.S.) 1/2-1/2; Kertesz (R. P. Ungară)-Grasser (S.U.A.) 0-1; Borisenko (U.R.S.S.)-Zvorikina (U.R.S.S.) 0-1; Hemmsqerk (Olanda)-Chaude de Silans (Franța) 0-1; Karff (S.U.A.)-Holui (R. P. Polonă) 1-0; Stevenson (S.U.A.)-Bodo de Moschini (Argentina) 1-0; Rubtova (U.R.S.S.)-Ignatieva (U.R.S.S.) 1/2-1/2. Restul partidelor s-au întrerupt.

După 6 runde în fruntea clasamentului a trecut șahista Grasser (S.U.A.) cu 5 puncte urmată de Volpert (U.R.S.S.) și Stevenson (S.U.A.) cu cîte 4 1/2 puncte.

★

Echipa maghiară de fotbal Vasas Budapesta și-a început turneul pe care-l întreprinde în Anglia, întîlnind luni seara în orașul Sheffield, echipa Sheffield United. Un număr de 45.000 de spectatori a urmărit un joc excelent, care s-a desfășurat permanent în nota de superioritate a echipei maghiare. Fotbaliștii maghiari au obținut o victorie categorică cu scorul de 7-1 (2-1). Punctele au fost înscrise de Csordas (3), Raduly, Teleky, J. Szilagyi G. Szilagyi pentru Vasas și Quixall pentru echipa engleză.

★

Campionatele individuale de ciclism pe pistă ale R.P.R. au continuat marți pe velodromul Dinamo cu desfășurarea probei de urmărire (băieți și fete). Din cauza întunericului întrecerile în care urmau să fie cunoscuți noii campioni ai țării nu s-au putut termina.

La masculin competiția a ajuns pînă în semifinale unde s-au calificat: C. Dumitrescu (C.C.A.), G. Molceanu (Progresul), Ion Baciu (C.C.A.) și M. Voinescu (Dinamo). În proba feminină pentru cucerirea titlului au rămas două alergătoare: Aurelia Drăghici (Dinamo), deținătoarea titlului și recordmana probei, maestra sportului Hermina Iuhasz, care își vor disputa finala.

Finalele probelor de urmărire individuală se vor desfășura astăzi de la ora 15,30 pe pista velodromului Dinamo.

★

În cadrul campionatelor mondiale de scrimă, luni seara, echipele Italiei și R. P. Ungare s-au întîlnit în finala competiției masculine de floretă. După o luptă foarte strînsă, victoria a revenit cu scorul de 9-7 formației italiene care a cucerit titlul de campioană mondială.

În semifinală echipa R. P. Ungare a învins Anglia cu 9-3.

(Agerpres)

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Festivalul tineretului din Kiev

KIEV 11 (Agerpres). — TASS transmite: La Kiev s-a desfășurat timp de două zile primul Festival al tineretului, la care au participat mii de tineri și tinere din toate colțurile regiunii Kiev, oaspeți din Moscova și din Leningrad, studenți străini care învață la instituțiile de învățămînt superior din R.S.S. Ucraineană. Festivalul s-a deschis pe stadionul „Dinamo" printr-o paradă a participanților la festival.

Pe Nipru a avut loc o paradă festivă de diferite ambarcațiuni sportive, șalupe cu vîsle și vase cu pînze.

Pe bulevardul central al orașului — Kresciatik, a fost organizată o procesiune de carnaval. In piața Kalinin au fost înmînate într-un cadru festiv premii.

„Cazul Montesi" al fotbalului italian

Paolo Pescetti
corespondentul „Scînteii tineretului" la Roma

Mulți ani de-acum înainte sportivii italieni își vor aminti de gustul amar al verii anului 1955. Acest sezon sportiv a început prin înfrîngerea categorică (4-0) a „albaștrilor" italieni în întîlnirea cu fotbaliștii iugoslavi; a urmat apoi eliminarea din „Cupa Europei Centrale" a celor două echipe italiene, participante la cupă — Roma și Bologna. Dar ceea ce va rămîne mai cu seamă în amintirea sportivilor italieni despre această vară „amară" este scandalul care a răscolit lumea fotbalului, scandalul care a căpătat asemenea proporții, încît a ajuns să fie denumit în presă „cazul Montesi" al fotbalului italian.

La 2 august 1955, Liga națională a federației de fotbal din Italia a dat publicității cel mai senzațional comunicat de care își amintește cineva începînd din 1907, cînd s-a disputat pentru prima oară în Italia un campionat național.

Acest comunicat condamnă echipa din Udine — clasificată a doua în turneul din acest an — pentru faptul că a „corupt" cu ocazia campionatului de acum doi ani, jucătorii mai multor echipe, pentru a-și asigura victoria și descalifică pe viață pe jucătorii care s-au lăsat corupți; comunicatul exclude în același timp echipa din Udine din campionatul național al primei divizii.

Șase zile mai tîrziu, Liga de fotbal, a publicat un nou comunicat. De data aceasta era vorba de echipa din Catania, unica echipă siciliană aflată în divizia I-a, acuzată că l-a mituit pe arbitru pentru a-și asigura victoria într-un meci disputat anul acesta.

Impresia produsă în toate cercurile sportive a fost uriașă. Este și firesc să fie așa. Nu trebuie uitat, înainte de toate, că turul național al diviziei I-a e alcătuit din 18 echipe: fiecare echipă cu zeci și zeci de mii de suporteri, cu stadioane care în fiecare duminică sînt arhipline, cu sportivi, cu jucători de renume național și adesea internațional. (Echipa din Udine, de exemplu, a furnizat anul acesta jucători selecționatei naționale italiene) Cortina care s-a ridicat cu ocazia anchetei făcute de Liga de fotbal a dezvăluit că în cercurile celui mai iubit sport al publicului italian s-a înrădăcinat profund o tradiție de corupție, de trafic afacerist. Toată lumea este convinsă că nu este vorba de cazuri izolate. Două echipe dintre care una ajunsese anul acesta aproape de primul loc au fost retrogradate în divizia a II-a. Scandalul a ajuns pînă acolo încît unii dintre conducătorii acestor echipe au fost condamnați ca „traficanți de bursă neagră ai fotbalului", iar cîteva zile după aceasta o altă echipă de fotbal de renume internațional a fost obiectul unei anchete de corupție la fel de rușinoasă. Cea mai bună echipă de care dispune astăzi fotbalul italian, echipa orașului Milano, a fost timp de săptămîni de zile supusă unei anchete referitoare la încercările de corupție care s-au practicat asupra jucătorilor unei echipe adverse, în ajunul unuia dintre meciurile programate. Echipa din Milano s-a dovedit străină de acest fapt. Președintele societății a fost însă blamat, deoarece nu a denunțat cu promptitudine, așa cum ar fi fost de datoria sa, tentativele de corupție. Lazio și Verona, alte două echipe, prima dintre ele făcînd parte din divizia națională, au fost puse sub anchetă pentru aceleași acuzări.

Ce se află în spatele acestei furtuni care s-a abătut asupra fotbalului italian? Și este doar vorba de un fotbal care în trecut a cîștigat de două ori titlul de campion mondial, care a avut jucători ca Meazza, Mazzola, Combi și Callegaris, cunoscuți sportivilor din toată lumea și care, astăzi încă, știu să apere cu dîrzenie tradițiile olimpice pe terenul de sport, așa cum a arătat-o de curînd echipa din Milano în turneul pe care l-a făcut în Uniunea Sovietică.

De fapt nu este vorba de nici un mister: înapoia celor 90 de minute de joc, dincolo de abilitatea jucătorilor, de pasiunea publicului, se află o adevărată cursă a milioanelor, se află manevre politice și afaceriste, se află publicitatea marilor oameni de afaceri care sînt președinți și conducători ai societăților de fotbal și care cumpără jucătorii cu zeci de milioane, lansează „vedetele" fotbalului, transformînd jucătorii în obiecte de tîrg comercial, înjositor.

Aspectele exterioare ale acestui afacerism le constituie tîrgul de jucători care începe cu punctualitate în fiecare vară, atunci cînd se pregătesc pentru sezonul din anul următor: bursa fotbalului este un barometru ale cărui oscilații nu indică decît un singur lucru: că în fotbalul din Italia de astăzi, pe primul plan apare „mecena" care conduce jocul milioanelor și numai apoi, sportivii. În alte sporturi, în care mai domină încă diletantismul, lucrurile nu se petrec chiar așa de grav; dar în jurul balonului rotund se concentrează interesul, pasiunea, atenția a sute de mii de persoane: este un bussines prea gras pentru ca oamenii de afaceri să rămînă departe de el.

Să-i luăm de pildă pe „președinții" celor mai mari societăți sportive italiene, aceia care-și impun voința lor proprie atît în birourile băncilor cît și pe dreptunghiurile verzi ale stadioanelor. Nici unul dintre aceștia nu este de fapt sportiv, mulți dintre ei nici nu știau ce este jocul de fotbal înainte ca motive politice și de afaceri să-i fi împins pe drumul „mecenatului". Să luăm unul dintre aceștia: Achile Lauro, președintele echipei din Neapole. În realitate este vorba de unul dintre cei mai mari armatori navali din Italia, primar al Neapolelui și președinte al unui partid monarhic care a cheltuit în cursul recentelor alegeri regionale din Sicilia 5 miliarde de lire pentru cumpărarea de voturi. Pentru el, echipa de fotbal nu este altceva decît o „mașină" electorală ca și cele patru cotidiene pe care le deține în Italia, ca și organizarea distribuirii pachetelor de pastă de dinți trimise alegătorilor în ajunul votului. Înainte de alegerile comunale, el a cumpărat cu 100 de milioane pe centrul înaintaș Jepson. Echipa din Neapole nu avea nevoie de marele campion. Dar „cumpărarea" campionului străin, pentru suma de 100 de milioane aduce o mare publicitate, chiar dacă, așa cum s-a petrecut în ultimul campionat, echipa rămîne într-o poziție codașă, deoarece președintele-armator a făcut achizițiile după cum l-a tăiat capul, descompletînd echipa. Acesta constituie un exemplu, dar, de asemenea, și o regulă.

Președintele echipei din Milano este Rizzoli, editorul mai multor ziare, mare industriaș legat prin interese cu partidele din guvern. Echipa din Milano este fără îndoială o echipă puternică, una dintre cele mai bune care există astăzi pe terenurile din Europa. Totuși, dintre cei 11 jucători ai săi, cinci sînt străini. Președintele echipei Lazio — care a cheltuit anul acesta 140 de milioane, plus doi jucători pentru a dobîndi de la echipa din Udine cuplul centru înaintaș — inter dreapta — este totodată și președinte al asociației băncilor. Un altul, Guglielmone, președinte al echipei din Torino, se ocupă de fotbal tot la fel după cum se ocupă de ziare (posedă 2 cotidiene), de cinematograf, de reviste: toate îi servesc de fapt pentru a se ocupa — și încă în modul cel mai serios — de industria petroliferă, ca și pentru obținerea unui loc de senator în rîndurile partidului democrat-creștin.

Aceasta este plaga fotbalului italian: fotbalul a fost transformat într-o afacere, iar banii care se rostogolesc pentru cumpărarea jucătorilor circulă și pentru cumpărarea arbitrilor și a meciurilor. De altfel, însuși modul în care a izbucnit așa zisul „scandal din august", este destul de puțin limpede și se vorbește chiar de un „scandal în scandal". Este cel puțin straniu că anumite anchete au fost întreprinse în aproape doi ani după denunțarea faptelor, așa cum este cazul cu echipa din Udine. Întreaga opinie publică a aprobat, bine înțeles, hotărîrile drastice luate pentru prima dată, în sfîrșit de către Liga națională de fotbal.

Totuși nu constituie pentru nimeni un mister faptul că în spatele scandalului se află unele grupări politice care manevrează pentru a răpi sportului independența sa și pentru a reuși într-un mod sau altul să-i impună gestiuni „guvernamentale" ceea ce înseamnă posturi și avantaje pentru partidul democrat-creștin. De pe acum se vorbește de schimbări și sportivii așteaptă să fie promovată reforma promisă de federația fotbalistă: se poate face o oarecare purificare și se poate elibera fotbalul de cangrena afacerismului. În fond, publicul cere să asiste pe stadioane la partide de fotbal și nu la competiții a bancnotelor de 1000 de lire.

Afacerismul, specula, falsul „mecenat" ruinează sportul. Ciclismul se află în mîinile caselor de publicitate ale producelor farmaceutice, a pastelor de dinți etc. Fotbalul se află în mîinile căpeteniilor industriei. Într-un cuvînt, sportul a devenit un produs accesoriu al sistemului capitalist. Pentru a duce mai departe tradițiile fotbalului italian sănătos este absolut necesar să se schimbe acest sistem; succesele crescînde ale sportului din țările de democrație populară pe plan internațional, confirmă acest lucru.

Roma, octombrie 1955

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: CADEREA EMIRATULUI — Patria, București; PRINȚESA MARY — Republica, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Flacăra; NUNTA — Magheru, Elena Pavel; MELODIA PIERDUTA — Infrățirea între popoare, Gh. Doja, Al. Sahia; POVESTEA AUTOMOBILULUI — Maxim Gorki; ACTUALITATEA IN IMAGINI, PIONIERIA NR. 3, OASPEȚI DIN INDIA, CUM TREBUIE SA SE COMPORTE UN BOLNAV DE TBC — Timpuri Noi; TOVARAȘUL SVERDLOV — Victoria; BRUTARUL DIN VALORGUE — Tineretului; CARNETUL DE PARTID — Lumina; SUB STEAUA FRIGIANA — Central, V. Roaită; DUBLA LOTTE — Al. Popov; O SARUTARE FURATA — Cultural; SPRE CER — Unirea; LUMINA FARULUI — 8 Martie; PRINȚESA TRUFAȘA — C. David; LILIACUL — Arta, Boleslaw Bierut; NU DEPARTE DE VARȘOVIA — Carpați; CASA MULT VISATA — Munca; FRONA — T. Vladimirescu; PUTEREA DRAGOSTEI — Miorița; TINEREȚE ZBUCIUMATA — Moșilor; NUNTA CU ZESTRE — 23 August; NECUNOSCUTA DIN TAXI Donca Simo; TAUNUL — Ilie Pintilie; NEUITATUL AN 1919 — Popular; O AVENTURA PE COASTA ATLANTICULUI — M. Eminescu, Volga; BUN VENIT D-LE MARSHALL — 1 Mai; CADAVRUL VIU — 8 Mai; BANCNOTA DE 1.000.000 LIRE STERLINE — Libertății; O NOAPTE DE AMINTIRI — N. Bălcescu; FIUL PADURARULUI — Rahova; 2x2 — CITEODATA 5 — Gh. Coșbuc; ORDINUL ANNA — Olga Bancic.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52